

Lawarath Social e-Journal

ISSN [ONLINE] 2697-5211

Vol. 2 No. 3 September-December 2020

Social Department
Humanities &
Social Sciences

Thepsatri Rajabhat University

Lawarath Social E – Journal

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน/ ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม/ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
2. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสาร Lawarath Social E – Journal:

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิทย์ บุญส่ง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: อาจารย์ภูเทพ ประภากร, อาจารย์ปริญญากัญจน์ ใจสอาด และ
อาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ

ศิลปกรรม: นางสาวสุนทรี รื่นชู

ภาพปก: อาจารย์ปริญญากัญจน์ ใจสอาด และ อาจารย์ณฤทธิ ประจงแต่ง

สำนักงาน: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถนนนารายณ์มหาราช อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-427487-93 ต่อ 12247

โทรศัพท์มือถือ 064-332-7383

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

กองบรรณาธิการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์ ดร.สุริยะ หาญพิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดา ศิลปาภิสิทธิ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดั่งนภสร ณ ป้อมเพชร์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย ขอนแก่น
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14. ดร.จันทร์ฉาย จันทร์ลา	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
4. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดา ศิลปาภิสิทธิ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา คุณติลภรณ์ฐวสา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธาสินี ศิริโคคาภิรมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ ภูริพงศ์	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.ดิฐภัทร บวรชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดั่งนภสร ณ ป้อมเพชร์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอนแก่น
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประมะ แขวงเมือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล สิมมา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นครสวรรค์
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช ไสยกิจ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ไร่เอ็ด
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ วิเศษ	มหาวิทยาลัยนครพนม
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปันสุวรรณ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลิดา แสนวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุหลัน กุลวิจิตร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
29. อาจารย์ ดร.พรทิวา จุลสุคนธ์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ไร่เอ็ด
30. อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
31. พ.ต.ท. ดร.ธนพิพัฒน์ สุภาชาติลัทธ์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน
32. อาจารย์ ดร.เขมิกา ทองเรือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
33. อาจารย์ ดร.ชุติมา ไวยสุระสิงห์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
34. อาจารย์ ดร.วรัชพร อารยะพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
35. อาจารย์ ดร.สาคร มหาหิงค์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอนแก่น
36. อาจารย์ ดร.สุมาลี เอี่ยมสมัย	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพระพุทธบาท
37. อาจารย์ ดร.อาริตา สัมมารัตน์	วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
38. ดร.จรรยา กลัดล้อม	นักวิชาการอิสระ

บทบรรณาธิการ

วารสาร Lawarath Social E-Journal ฉบับนี้เริ่มจากบทความของ ปณมาภรณ์ กิณูน เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี”

บทความของ อัจฉรา คงทัพ และบำเพ็ญ ไผ่ตรีโสภณ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

บทความของ สุธินี วงศ์วัฒนกุล และภูเทพ ประภากร เรื่อง “การพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางของนักศึกษา รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน”

บทความของ อภิชัย ชุ่มชื่น และนิตยา สีนเภาว เรื่อง “ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

บทความของ สุวรรณรา นาทอง อภิสรณ์ ภาชนะวรรณ และสรชัย ชูชีพ เรื่อง “ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี”

บทความของ สุดารัตน์ สุบิน และกรเอก กาญจนโกคิน เรื่อง “คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม”

บทความชิ้นสุดท้ายโดย อภิชาติ สุขสุเมฆ และนิตยา สีนเภาว เรื่อง “คุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

วีรวิทย์ บุญส่ง
บรรณาธิการวารสาร

สารบัญ

	หน้า
ข้อมูลวารสาร	(1)
กองบรรณาธิการ	(2)
บทบรรณาธิการ	(4)
สารบัญ	(5)
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี	1
: ปณมากรณ์ กิโนน	
กลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	17
: อัจฉรา คงทัพ และบำเพ็ญ ไมตรีโสภณ	
การพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางของนักศึกษา รายวิชา ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน	29
: สุธินี วงศ์พัฒนานุกุล และภูเทพ ประภากร	
ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาด ปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	45
: อภิชัย ชุ่มชื่น และนิตยา สิ้นเภาว	
ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี	59
: สุวรรณา นาทอง อภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ และสรชัย ชูชีพ	
คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม	77
: สุดารัตน์ สุบิน และกรเอก กาญจนโกศล	
คุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	89
: อภิชาติ สุขสุเมธ และนิตยา สิ้นเภาว	

ภาคผนวก	103
แนะนำผู้เขียน	104
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal ของ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	105
คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ	106
การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	109
รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง	114

Public Participation in Village Development of Huai Tha Chang Village, Khao Yoi District, Petchaburi Province

Patamaporn Kinoon

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: ammi.nine9@gmail.com

Received: August 18, 2020 Revised: December 17, 2020 Accepted: December 21, 2020

Abstract

This research aimed to 1) study the level of public participation in village development in Huai Tha Chang Sub-district, Khao Yoi District, Phetchaburi Province, 2) study the factors affecting the participation of people in Huai Tha Chang Sub-district, Khao Yoi District, Phetchaburi Province, and 3) study the factors contributing to the participation of people in relation to public participation in village development. The sample consisted of 130 people living in Huai Tha Chang Sub- District, Khao Yoi District, Phetchaburi Province. The research instrument used in the study was questionnaire. The data were analyzed using descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation. In addition inferential statistics including chi-square and multiple regression analysis was employed to analyze the data.

The research found that 1) factors affecting public participation in village development in overall and individual were at the highest level including the village leader, cognitive, attitude, and the information perception. 2) The overall public participation in village development was at the highest level, namely, the implementation, the decision making, the benefits, and the evaluation, respectively. 3) The factors affecting public participation in Huai Tha Chang Sub-district, Khao Yoi District, Phetchaburi Province in village leader aspect were casually related with public participation at statistical significant level at .001 and cognitive aspect was casually related with public participation at statistical significant level at .01

Keywords: Public Participation, Village Development, Local Social Development

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี

ปณมากรณ์ กิณูน

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: ammi.nine9@gmail.com

ได้รับบทความ: 18 สิงหาคม 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 17 ธันวาคม 2563 ตอรับตีพิมพ์: 21 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง 3) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลห้วยท่าช้าง จำนวน 130 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านผู้นำหมู่บ้าน ด้านทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ตามลำดับ 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในการพัฒนาหมู่บ้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านผู้นำหมู่บ้าน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านความรู้ความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน, การพัฒนาหมู่บ้าน, การพัฒนาสังคมท้องถิ่น

บทนำ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เงื่อนไข และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ต่อมาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้อัญเชิญ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) เพื่อการพัฒนาที่สมดุลทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม, 2544, หน้า 11-13)

ในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีนั้น ประชาชนส่วนมากมีเชื้อสายไทยทรงดำมากกว่าร้อยละ 85 ซึ่งมีวิถีชีวิตรักสงบ เรียบง่าย ชาวบ้านส่วนใหญ่เดิมเป็นเกษตรกรโดยเฉพาะการปลูกข้าว ทำสวนผักสวนผลไม้อยู่แบบต่างพึ่งพาซึ่งกันและกัน เมื่อความเจริญด้านการคมนาคมหรือทางเศรษฐกิจเข้ามาสู่ชุมชน ทำให้มีโรงงานขนาดใหญ่และขนาดย่อมเกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงชุมชน ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อในด้านต่างๆ แก่หมู่บ้านทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมประเพณี การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป ประชาชนบางส่วนเลิกทำการเกษตรหันมาเป็นลูกจ้างโรงงาน เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชนซึ่งก็เป็นธรรมดาว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงก็ย่อมมีปัญหาเกิดขึ้นตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสังคมการเมือง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง, 2559, หน้า 16) และเนื่องจากประชาชนในหมู่บ้านยังอยู่ในระดับล่างในการจัดประชุมประชาคมประจำเดือนในแต่ละเดือนซึ่งเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในหมู่บ้านได้นำเสนอปัญหา หรือข้อมูลในทุกๆ ด้านของหมู่บ้านจะมีประชาชนเข้าร่วมประชุมมีจำนวนเฉลี่ยต่อครั้งเพียง 100-200 คน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านเกิดจากประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตรและรับจ้าง ซึ่งมีฐานะปานกลาง ถึงยากจน เวลาส่วนใหญ่ในหนึ่งวันของประชาชนในหมู่บ้านทุ่มเทไปกับการทำมาหาเลี้ยงชีพ จนไม่ได้สนใจในเรื่องของการพัฒนาท้องถิ่นและสาเหตุอีกประการคือโครงการบางโครงการที่ได้รับงบประมาณจากภาครัฐ ได้มีการดำเนินการทำไปแล้วขาดความต่อเนื่องในการทำโครงการ ตลอดจนประชาชนไม่มีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความสำคัญในการพัฒนา และในอดีตที่ผ่านมาผู้นำหมู่บ้านก็ไม่ได้ให้ความสำคัญและใส่ใจเท่าที่ควร ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผลกระทบในการดำรงชีวิตของคนในหมู่บ้านทั้งสิ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นสมาชิกที่พักอยู่ในหมู่บ้านห้วยท่าช้างนี้ จึงสนใจศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในด้านต่างๆ หากสามารถสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านได้นั้น จะมีการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

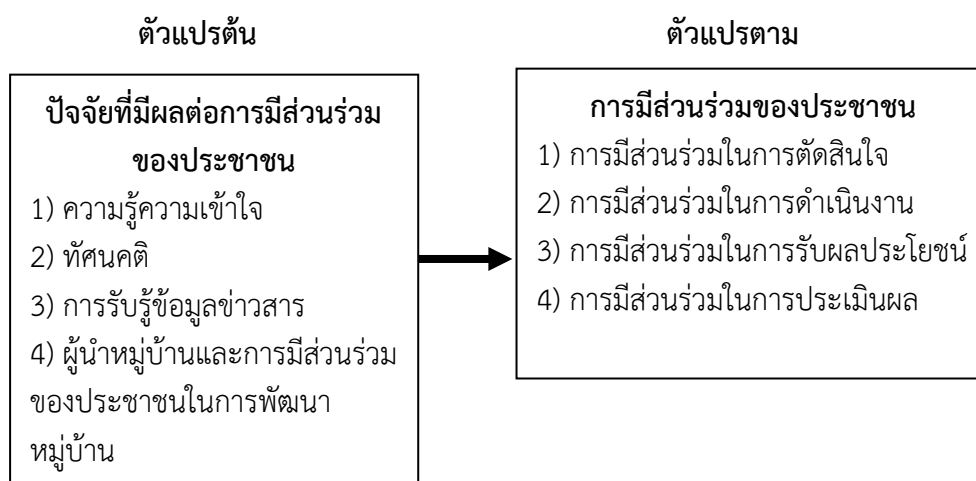
1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดตามแนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1977) เป็นตัวแปรตามประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นตัวแปรต้น ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจ (Immanuel Kant, 1949, p. 211) ทศนคติ (ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร, 2545, หน้า 138) 2) การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Klapper, 1960, pp. 19-25) และ 3) ผู้นำหมู่บ้าน (มาลี จุฑา, 2542, หน้า 10)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1,964 คน จำนวนครัวเรือน 707 หลังคาเรือน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 130 คน โดยการใช้สุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน โดยใช้สูตรของ Green (1991 อ้างถึงใน ธีรพล ชื่นชัย, 2557, หน้า 17-31)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นตัวแปรต้น ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจ 2) ทักษะ 3) การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร 4) ผู้นำหมู่บ้านและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน มีจำนวน 20 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC = 0.87

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.769

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร 4) ด้านผู้นำหมู่บ้านและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน ในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง โดยใช้การวิเคราะห์สมการพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นหมู่บ้านห้วยท่าช้าง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสามารถพัฒนาได้ตรงประเด็น มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลต่างๆ ในหมู่บ้าน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจการประเมินทางเลือกสำหรับการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านอย่างมีเหตุผล เมื่อมีการประชุมหารือโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง และมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือและพิจารณาโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาต่อการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง

1.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง รองลงมา มีส่วนร่วมในการดูแล สาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ศาลาเอนกประสงค์ เป็นต้น มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแผนงานการพัฒนาหมู่บ้าน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมหรือดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาหมู่บ้าน และมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้คนในหมู่บ้านเข้าร่วมปฏิบัติงานการพัฒนาหมู่บ้าน

1.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ เห็นว่าการมีส่วนร่วมของหมู่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง สามารถพัฒนา และแก้ปัญหาและทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้ รองลงมา มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง ประโยชน์ที่ได้จากการพัฒนาหมู่บ้านท่าช้าง จากกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่หมู่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้างได้ร่วมกันทำมีความยั่งยืน และได้ประโยชน์จากการพัฒนาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา เพิ่มมากขึ้น

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ มีส่วนร่วมในการติดตามดูผลงานและสภาพปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้าน รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น อันเป็นประโยชน์

ในการปรับปรุงหรือวางแผนการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้าน เพื่อนำมาปรับปรุงกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ให้เหมาะสมกับหมู่บ้าน มีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือเพื่อเตรียมการประเมินผลการพัฒนาหมู่บ้าน และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของโครงการพัฒนาต่างๆ ในหมู่บ้าน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ คือ ด้านผู้นำหมู่บ้าน รองลงมา คือ ด้านทัศนคติ ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้ ประชาชนมีแนวคิดในการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ รองลงมา คือ มีวิจรรย์ญาณในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านได้อย่างรอบคอบ สามารถแยกแยะประเด็นปัญหาและเรียงลำดับความสำคัญในการพัฒนาได้ สามารถนำความรู้ของตนเองมาพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างได้ และมีแนวคิดในการพัฒนาหมู่บ้านอย่างชัดเจน

2.2 ด้านทัศนคติ ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้ ประชาชนต้องการให้ประชาชนทุกคนพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างร่วมกัน รองลงมาคือ หมู่บ้านห้วยท่าช้างสามารถพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืน ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง ต้องการเห็นการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างประสบความสำเร็จ และการพัฒนาจะประสบความสำเร็จได้ต้องเกิดจากการร่วมมือร่วมใจจากหลายๆ ฝ่าย

2.3 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนคิดว่าการถ่ายทอดข้อมูลของการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างจากผู้นำหมู่บ้านมีความสำคัญ รองลงมาคือ ควรจัดให้มีการประชุมประจำเดือน และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาหมู่บ้าน การกระจายข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเป็นจริงมีผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง และองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง ควรให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในเชิงลึกกับประชาชนได้รับทราบ

2.4 ด้านผู้นำหมู่บ้าน ในภาพรวมมีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ผู้นำหมู่บ้านมีการสนับสนุนให้ประชาชนในหมู่บ้าน เข้าร่วมการจัดทำแผนพัฒนาสามปี รองลงมาคือ ผู้นำหมู่บ้านมีการเชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง ผู้นำหมู่บ้านเป็นบุคคลสำคัญที่กระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรม ผู้นำหมู่บ้านที่มีบุคลิกน่าเชื่อถือจะส่งผลให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้างอย่างสม่ำเสมอ ผู้นำหมู่บ้านเป็นผู้ประสานงานที่ดีในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ตามลำดับ

3. ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในด้านความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และผู้นำหมู่บ้าน ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2 ด้านทัศนคติ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทัศนคติ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.3 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.4 ด้านผู้นำหมู่บ้านและการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผู้นำหมู่บ้าน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมทุกด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล แยกเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมทุกข้อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือคัดเลือกกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นหมู่บ้านห้วยท่าช้าง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสามารถพัฒนาได้ตรงประเด็น และมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลต่างๆในหมู่บ้าน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจการประเมินทางเลือกสำหรับการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง สอดคล้องกับแนวคิดของ Cohen & Uphoff (1977, pp. 21-22) ได้อธิบายและวิเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making)

ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ริเริ่มตัดสินใจ การวางแผนดำเนินการตัดสินใจและตัดสินใจลงมือปฏิบัติการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ วารีชล (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลสุ “เมืองน่าอยู่” กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลบางพระอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในภาพรวมทุกข้อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง มีส่วนร่วมในการดูแลสาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ศาลาอเนกประสงค์ เป็นต้น และมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแผนงานการพัฒนาหมู่บ้าน สอดคล้องกับแนวคิดของ อภิญา กังสนารักษ์ (2544, หน้า 14-15) ได้นำเสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินโครงการ ทำประโยชน์ให้แก่โครงการ โดยร่วมช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรัชญา เวสารักษ์ (2528, หน้า 5) ได้นิยามความหมายของการมีส่วนร่วมว่าเป็นการที่ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องโดยการใช้ความพยายามหรือทรัพยากรในส่วนของตนต่อกิจกรรมซึ่งมุ่งสู่การพัฒนาชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดา เจษฎารางกุล (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชน ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับสูง จึงส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด จึงส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมทุกข้อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง มีส่วนร่วมในการดูแล สาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ศาลาอเนกประสงค์ เป็นต้น และมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแผนงานการพัฒนาหมู่บ้าน สอดคล้องกับแนวคิดของ Cohen & Uphoff (1981, p.6) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์เชิงปริมาณและคุณภาพแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่ม ผลประโยชน์ของโครงการนี้ รวมทั้งผลประโยชน์ในทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบ ที่เป็นผลเสียของโครงการซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลในสังคมด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ หยกจินดา (2557) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอง่วงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอง่วงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จึงส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมทุกข้อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมในการติดตามดูผลงานและสภาพปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหรือวางแผนการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้าน เพื่อนำมาปรับปรุงกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ให้เหมาะสมกับหมู่บ้าน มีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือเพื่อเตรียมการประเมินผลการพัฒนาหมู่บ้าน และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของโครงการพัฒนาต่างๆ ในหมู่บ้าน สอดคล้องกับแนวคิดของ อภิญา กังสนารักษ์ (2544, หน้า 14-15) ได้นำเสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ เพื่อให้รู้ว่าการดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสามารถกำหนดการประเมินผลเป็นระยะต่อเนื่องหรือประเมินผลรวมทั้งโครงการในคราวเดียวกันก็ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัชวาล ทัดศิวิ (2551, หน้า 31-32) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในมิติของการพัฒนาว่า การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากหากการติดตามผลและการประเมินผลการทำงานขาดการมีส่วนร่วมของชาวบ้านโดยเป็นการดำเนินงานของบุคคลภายนอกชุมชนแล้วชาวบ้านย่อมไม่ได้ประเมินด้วยตนเองว่าสิ่งที่เขาทำมาได้รับผลดีหรือได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับงานวิจัย ปรีดา เจษฎารางกุล (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับสูง จึงส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนมีแนวคิดในการพัฒนาหมู่บ้านอย่างชัดเจน มีแนวคิดในการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ สามารถนำความรู้ของตนเองมาพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างได้ สามารถแยกแยะประเด็นปัญหาและเรียงลำดับความสำคัญในการพัฒนาได้ และมีวิจรรย์ญาณในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านได้อย่างรอบคอบ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัชวาล ทัดศิวิ (2551, หน้า 31-32) กล่าวถึงมิติของการพัฒนาว่า การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสำคัญแรกสุดเนื่องจากหากชาวบ้านยังไม่เข้าใจถึงปัญหาสาเหตุของปัญหาด้วยตัวของเขาเองแล้วกิจกรรมที่ตามมาก็ไร้ประโยชน์เนื่องจากประชาชนจะขาดความเข้าใจและมองไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนั้นนอกจากนี้สิ่งที่แน่นอนที่สุดคือชาวบ้านย่อมเป็นผู้ที่อยู่กับปัญหาและรู้จักปัญหาของตนเองดีที่สุดแต่มนุษย์ก็จะมองปัญหาของตนเองได้ไม่ชัดเจนหากไม่มีบุคคลอื่นมาช่วยให้ตนสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาให้เด่นชัดขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Simon (1960, pp.180-181) กล่าวว่า การพิจารณาถึงตัวปัญหา ในขั้นตอนแรกนี้คือ นักบริหารที่มีหน้าที่ในการ

ตัดสินใจ จะต้องสามารถระบุให้ทราบสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้เสียก่อนในขั้นตอนนี้ เหมือนกับการที่หมอทำการวินิจฉัยโรค ถ้าหมอวินิจฉัยโรคได้ถูกต้องก็ทำให้กระบวนการรักษาที่ตามมา ได้ผล แต่ถ้าวินิจฉัยโรคผิด กระบวนการรักษาโรคที่ตามมาจะผิดไปด้วย ทำให้การรักษาโรคล้มเหลว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวิทย์ โพธิ์เสส (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลวังไชย อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุธนา แดงนุ้ย (2551) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนา เทศบาลตำบลกำแพง อำเภอละยูง จังหวัดสตูล พบว่า ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาอยู่ ในระดับสูงมีส่วนร่วมในแผนพัฒนาเทศบาลตำบลกำแพงมากที่สุด

2.2 ด้านทัศนคติ พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ใน ระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้ประชาชนทุกคน พัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างร่วมกัน คิดว่าหมู่บ้านห้วยท่าช้างสามารถพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืน อยากเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง สอดคล้องกับแนวคิดของ World Health Organization (1994, p.22) เสนอปัจจัยพื้นฐานในการระดมการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าปัจจัยของ สิ่งจูงใจจากสภาพความเป็นจริงชาวบ้านที่จะเข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทั้งในแง่การร่วมแรง ร่วมทรัพยากรหรืออื่นๆ นั้นมีเหตุผลอยู่ 2 ประการ คือ 1) การมองเห็นว่าตนจะได้ประโยชน์ตอบแทนใน สิ่งที่ตนทำไปซึ่งถือเป็นเรื่องกระตุ้นให้เกิดมีสิ่งจูงใจ และ 2) การได้รับคำบอกกล่าวหรือชักชวนจาก เพื่อนบ้านให้เข้าร่วม โดยมีสิ่งจูงใจเป็นตัวนำ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของการก่อให้เกิดมีสิ่งจูงใจ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ธัญมณท์ ตุ่มสุวรรณ (2552) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี พบว่า ด้านการแสดงความคิดเห็น โดยประชาชนได้เข้าร่วมในการประชุมพิจารณาในโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการ และได้เข้าร่วมในเวทีเสวนาประชาชนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น จึงส่งผลให้ปัจจัยด้านทัศนคติมีผล ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมากที่สุด ในเรื่อง คิดว่าการถ่ายทอดข้อมูลของการพัฒนาหมู่บ้าน ห้วยท่าช้างจากผู้นำหมู่บ้านมีความสำคัญ คิดว่าควรจัดให้มีการประชุมประจำเดือน และคิดว่าการ ประชาสัมพันธ์มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาหมู่บ้าน สอดคล้องกับแนวคิด ของ World Health Organization (1994, p.21) กล่าวถึง การระดมการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า การ ได้รับคำบอกกล่าวหรือชักชวนจากเพื่อนบ้านให้เข้าร่วม โดยมีสิ่งจูงใจเป็นตัวนำ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของ การก่อให้เกิดมีสิ่งจูงใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญมณท์ ตุ่มสุวรรณ (2552) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำสนธิ จังหวัด ลพบุรี พบว่า ในด้านข้อมูลข่าวสารโดยประชาชนได้รับทราบข้อมูลการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลจากประกาศชี้แจง หนังสือพิมพ์และได้รับทราบข้อมูลการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลจากการชี้แจงในที่ประชุมหมู่บ้าน จึงส่งผลให้ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 ด้านผู้นำหมู่บ้าน พบว่า ปัจจัยด้านผู้นำหมู่บ้านมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุด ในเรื่องผู้นำหมู่บ้านมีการสนับสนุนให้ประชาชนในหมู่บ้านเข้าร่วมการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ผู้นำหมู่บ้านมีการเชิญชวนให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรมของหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง ผู้นำหมู่บ้านเป็นบุคคลสำคัญที่กระตุ้นให้ท่านเข้าร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรัชญา เวสารัชช์ (2528) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญซึ่งผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชนคือ ปัจจัยผลักดันจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะผู้นำ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดา เจษฎาวรางกุล (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับสูง โดยกรรมการชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนระดับสูงสุดในด้านการร่วมลงทุนและปฏิบัติงานและด้านการมีส่วนร่วมค้นปัญหาและสาเหตุของการพัฒนาชุมชน จึงส่งผลให้ปัจจัยด้านผู้นำหมู่บ้านมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลห้วยท่าช้าง อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวม ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านผู้นำหมู่บ้าน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านของตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล เข็มนาจิตร (2557) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านบุคคลประกอบด้วย ความมั่นคง การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม ความรู้ความเข้าใจเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านชุมชนประกอบด้วย การรับรู้ข่าวสาร ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความสามัคคี และด้านองค์กรประกอบด้วย ความผูกพัน ภาวะผู้นำ ความโปร่งใสที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง ควรมีแนวคิดในการพัฒนาหมู่บ้านอย่างชัดเจนแล้วนำมาถ่ายทอดให้ประชาชนได้สามารถนำความรู้ที่นำมาพัฒนาหมู่บ้านห้วยท่าช้างได้ และควรมีการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่บุคลากร ในด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการทำงานให้มากยิ่งขึ้น

2. ด้านทัศนคติ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง ควรสนับสนุนให้ประชาชนเกิดการคิดและพัฒนาโดยใช้ความร่วมมือร่วมใจจากหน่วยงานหรือองค์กรหลายๆ ฝ่าย จะทำให้ประสบความสำเร็จ

3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คือ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง ควรให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในเชิงลึกกับประชาชนได้รับทราบ และควรกระจายข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเป็นจริงให้กับประชาชนในหมู่บ้านได้รับทราบข้อมูล

4. ด้านผู้นำหมู่บ้านและการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน คือ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยท่าช้าง ควรให้ผู้นำของหมู่บ้านเป็นผู้ประสานงานที่ดีในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน เช่น แผนพัฒนาสามปี หรือคัดสรรผู้นำหมู่บ้านที่มีบุคลิกน่าเชื่อถือ จะส่งผลต่อการพัฒนาหมู่บ้านและการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ควรศึกษากระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินกิจกรรมในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี และควรศึกษาโครงการที่นำไปสู่การพัฒนาหมู่บ้านอย่างยั่งยืนในพื้นที่ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กมล เข็มนาจิต. (2557, กันยายน-ธันวาคม). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเพชรบูรณ์. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี**, 8(17), 79-89.
- ชัชวาลย์ ทัดศิวัช. (2551). คุณภาพการให้บริการภาครัฐ: ความหมาย การวัด และการประยุกต์ในระบบบริหารภาครัฐไทย. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์**, 7(10), 105-146.
- ณรงค์ วาริช. (2551). การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลสู่ “เมืองน่าอยู่” กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. **ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา**.
- ณัฐพล ชันธไชย. (2557). บทวิจารณ์บทความ Green, S. B. (1991). How many subjects does it take to do a regression analysis? *Multivariate Behavioral Research*, 26, 499-510. **วารสารเกษมบัณฑิต**, 15(1), 17-31.
- ทวิทย์ โพธิ์เสส. (2550). การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลวังไชย อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**.
- ธัญมณท์ ตุ่มสุวรรณ. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำลูกเกด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. **ภาคานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี**.
- ปรีดา เจษฎารางกุล. (2550). การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคตอำเภอลำลูกเกดจังหวัดปทุมธานี. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น**.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2528). การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาลี จุฑา. (2542). **ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ศรีพรินต์ติ้งเซ็นเตอร์.
- ยุธนา แดงนุ้ย. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาเทศบาลตำบลกำแพง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสุพรรณบุรี. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ**.
- วิษณุ หยกจินดา. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ชลบุรี. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา**.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- สรเสรีญ วงศ์ชะอุ่ม. (2544). **เศรษฐกิจพอเพียง: พื้นฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน**. นนทบุรี: เพชรรุ่งการพิมพ์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง. (2559). **แผนพัฒนา 3 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง 2559 จังหวัดเพชรบุรี**. เพชรบุรี: องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง.

- อภิญญา กังสนารักษ์. (2544). **รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิผลระดับ
คณะของสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cohen, John M. & Uphoff, Norman T, (1977). **Rural Development Participation:
Consents and Measures for Project Desing, Implementation and
evaluation**. New York: Rural Development Committee, Cornell University.
- Immanuel Kant (1949). **Critique of Practical Reason and Other Writings in Moral
Philosophy**, trans. Lewis White Beck. Chicago: University of Chicago Press.
- Klapper, J., T. (1960). **The Effects of Communication**. New York: Free Press.
- Simon, Herbert A. (1960). **Administrative Behavior**. New York: The McMillen
Company.
- World Health Organization. (1994). **Life Skills Education for Children and
Adolescents in School**. Geneva: World Health Organization.

Public Relations Management Strategies of Sub-district Municipalities in Prachuap Khiri Khan Province

Adchara Khongtap

Bampen Maitreesophon

Master of Public Administration Program Stamford International University

Corresponding Author: adcharal@msn.com

Received: September 18, 2020 **Revised:** December 3, 2020 **Accepted:** December 8, 2020

Abstract

This research aimed to study 1) strategic level of public relations administration of Sub-district Municipalities in Prachuap Khiri Khan Province 2) level of factors affecting public relations strategies of Sub-district Municipalities in Prachuap Khiri Khan Province 3) factors affecting public relations strategies related casually with public relations management strategies of Sub-district Municipality in Prachuap Khiri Khan Province. The sample group consisted of 154 personnel working in Sub-district Municipalities in Prachuap Khiri Khan Province. The data were analyzed by using descriptive and inferential statistics methods which were percentage, mean, standard deviation, chi-square test and multiple regression analysis.

The result of this research revealed that 1) factors affecting the public relations strategies in overall and each aspect were at a high level of practice. 2) the level of factors affecting public relations strategies in overall and each aspect were at a high level, and the factor in public relation media is the highest 3) factors affecting the Public Relations Management Strategies in policy, media, personnel, and budget were a casual relationship with the Public Relations Management Strategies of the municipality in Prachuap Khiri Khan Province with a statistical significance of .01 and 0.5 in the aspect of community leaders.

Keywords: Management Strategy, Public Relations, Sub-district Municipalities

กลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อัจฉรา คงทัพ

บำเพ็ญ ไมตรีโสภณ

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: adcharal@msn.com

ได้รับบทความ: 18 กันยายน 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 3 ธันวาคม 2563 ตอรับตีพิมพ์: 8 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 154 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ระดับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติเป็นด้านที่มีผลสูงสุด 2) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาระดับปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านสื่อประชาสัมพันธ์เป็นด้านที่มีผลสูงสุด และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านนโยบาย และด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: กลยุทธ์การบริหารงาน, ประชาสัมพันธ์, เทศบาลตำบล

บทนำ

ปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ข่าวสารขององค์กรต่างๆ ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน ล้วนมีความสำคัญต่อภาพลักษณ์ บทบาทขององค์กรที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างค่านาเชื่อถือของประชาชนที่มีต่อองค์กรนั้นๆ การประชาสัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการในการสื่อสารการจัดการขององค์กรเพื่อส่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไปสู่ประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้รับสารได้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงกันระหว่างองค์กรกับประชาชน (จรีมาศ เทพมณฑา, 2559, หน้า 8) ในโลกสังคมออนไลน์ การประชาสัมพันธ์สามารถทำได้หลากหลายรูปแบบมากขึ้น เพื่อให้ข่าวสารขององค์กรไปสู่ประชาชนได้ถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็วที่สุด การบริหารจัดการการประชาสัมพันธ์ขององค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการกำหนดกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ของแต่ละองค์กร แม้แต่หน่วยงานภาครัฐยังมีกรมประชาสัมพันธ์ รายการโทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข่าวสารและสื่อสารกับประชาชนได้โดยตรง ด้วยเหตุนี้กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในองค์กรต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อการจัดการขององค์กรให้เกิดสัมพันธภาพอันดีกับสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร อันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น การให้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีรายละเอียดที่ครบถ้วนจะเป็นการสร้างค่านาเข้าใจกันทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เข้าใจการดำเนินงาน และบทบาทหน้าที่ขององค์กรในการพัฒนางานท้องถิ่น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีเครื่องมือที่ดี และกลยุทธ์ที่ดี ที่จะนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์งานต่างๆ ขององค์กรให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในพื้นที่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ส่งผลให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง (รัชณี กระเบากลาง, 2554, หน้า 3)

เทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถือเป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่มุ่งเน้นการพัฒนางานองค์กรให้มมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้อยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่ดี อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น จากการประเมินผลการจัดกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้ง 14 แห่ง ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน รวมทั้งการให้ความร่วมมือของประชาชนในการดำเนินงานในด้านต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่พบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน อาทิ การประชาสัมพันธ์ของเทศบาลยังไม่ทั่วถึงไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของเทศบาล สื่อต่างๆ เช่น รายการเสียงตามสาย แผ่นพับ ป้ายไวนิล รถประชาสัมพันธ์ และเว็บไซต์ ฯลฯ ที่เทศบาลใช้อยู่ยังมีไม่เพียงพอสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และบุคลากรขาดความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้การดำเนินงานของเทศบาลยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และนำมาพัฒนางานประชาสัมพันธ์ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยกระดับการพัฒนางานองค์กร และการสร้าง

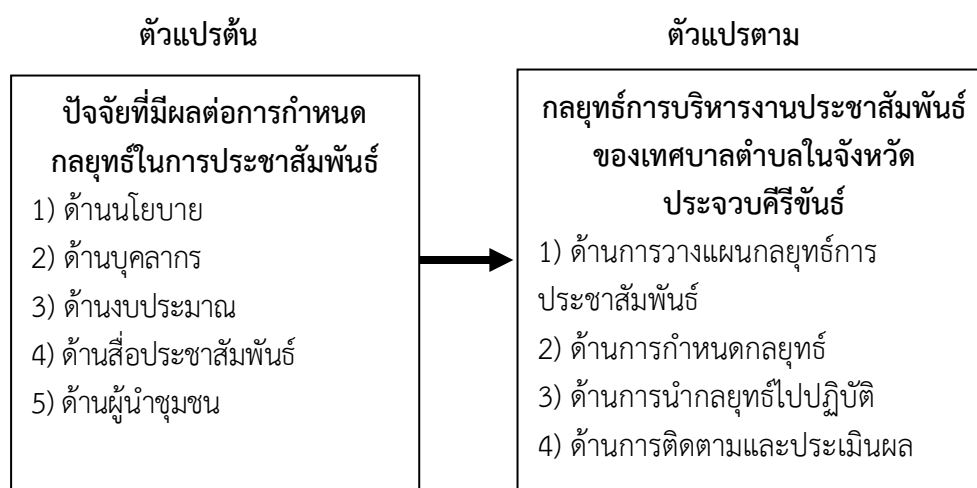
ภาพลักษณ์ให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น และศรัทธาในการดำเนินงานของเทศบาล ส่งผลให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิด

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบาย (Lowi, 1964) 2) ด้านบุคลากร 3) ด้านงบประมาณ (Gulick, & Lydall, 1973, pp.47–88) 4) ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ (Bowman, & Ellis, 1969) และ 5) ด้านผู้นำชุมชน (Gibson, Ivancevich, & Donnelly, 1997) และกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ 2) ด้านการกำหนดกลยุทธ์ 3) ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ 4) ด้านการติดตามและประเมินผล (Rezaian, 2008) ผู้วิจัยได้จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 1,352 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 1,352 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Green (1991, pp. 499-510; อ้างถึงใน ญัฐพล ชันธไชย, 2557, หน้า 17-31) ได้กลุ่มตัวอย่าง 154 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) และแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สถานภาพในการปฏิบัติงาน ระยะเวลาปฏิบัติงาน รายได้ต่อเดือน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ และด้านผู้นำชุมชน ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ 2) ด้านการกำหนดกลยุทธ์ 3) ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ 4) ด้านการติดตามและประเมินผล มีจำนวน 20 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC = 0.92

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากร จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.788

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 154 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ และกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สถิติ Durbin-Watson ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 36-45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด สังกัดสำนักปลัด มีสถานภาพในการปฏิบัติงานข้าราชการ มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมและรายด้านมีกลยุทธ์การบริหารงานอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ และด้านการกำหนดกลยุทธ์

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านผู้นำชุมชน และด้านนโยบาย

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ในภาพรวม ด้านนโยบาย และด้านสื่อประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านผู้นำชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยในระดับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมมีกลยุทธ์การบริหารงานอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแนวทางหรือแผนงานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยจะนำกลวิธี เทคนิค วิธีการต่าง ๆ และทรัพยากรที่เกี่ยวข้องภายในเทศบาลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งเทคนิคการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายและมีความเหมาะสม ซึ่งกระบวนการในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Rezaian (2008) กล่าวว่า ปัจจุบันการดำเนินงานขององค์กรจำเป็นต้องอาศัยขั้นเชิงในการบริหารหรืออาศัยความว่องไวในการปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยวิธี 1) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ซึ่งมีขั้นตอนการวางแผน คือ การกำหนดพันธกิจขององค์กร (Formulating Organization's Mission) โดยปกติของธุรกิจ สิ่งที่จะต้องดำเนินการอย่างทันที คือ การกำหนดพันธกิจขององค์กร การกำหนดจุดหมายหรือภารกิจที่องค์กรต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมาย (Purpose) พันธกิจขององค์กรจะเป็นเหมือนเป้าหมายในอนาคต เป็นเส้นทางที่จะนำพาให้องค์กรเดินไปสู่ความสำเร็จตามมุ่งหมายขององค์กรที่ต้องการจะเป็นหลังจากที่องค์กรได้กำหนดพันธกิจ (Mission) สิ่งสำคัญ คือ ภารกิจที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุจะต้องกำหนดเป้าหมายที่มีการกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจน ระบุภารกิจที่จะต้องทำให้สำเร็จตามเป้าหมายจะต้องกำหนดนโยบายและปัจจัยที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความสำเร็จแก่องค์กร ดังนั้น ส่วนสำคัญของขั้นตอนวางแผน คือ ความเข้าใจในนโยบายวัตถุประสงค์ 2) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) คือ ปัจจัยหลักในการกำหนดกลยุทธ์นั้น องค์กรควรจะต้องกำหนดให้มีความสอดคล้องกับความสามารถของธุรกิจ ควรจะกำหนดให้มีความท้าทายและตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมภายนอก นำผลจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มากำหนดเป็นนโยบาย หรือยุทธวิธีที่องค์กรควรจะเป็น 3) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (Strategy Implementation) คือ หลังจากกำหนดกลยุทธ์แล้ว องค์กรต้องนำไปปฏิบัติตามขั้นตอนที่วางไว้ องค์กรต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย การวางกลยุทธ์จะดีเลิศเพียงใด หากไม่มีการปฏิบัติอย่างเหมาะสมก็จะไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อองค์กรเลย ความสำเร็จของการนำกลยุทธ์มาปฏิบัติก็จะขึ้นอยู่กับความร่วมมือ การให้การสนับสนุน และการวางแผนอย่างมีระบบไม่ว่าผู้บริหาร หรือผู้ปฏิบัติงานในองค์กรจะต้องมีการสื่อสาร ร่วมมือร่วมใจเพื่อให้บรรลุตามแผน และ 4) การประเมินผลกลยุทธ์ (Strategy Evaluation) คือ ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการจัดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ คือ การประเมินผลของกลยุทธ์ การประเมินผลงานนี้เพื่อให้ทราบถึงผลของการปฏิบัติงานตามแผนจะสามารถบรรลุตามเป้าหมายขององค์กรหรือไม่ ประเมินดูว่า ภายใต้วิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ที่กำหนดนั้น มีความเป็นไปได้ มีความสอดคล้องกับความสามารถขององค์กร ความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่ได้วิเคราะห์และกำหนดขึ้นมาหรือไม่ ดังนั้น ปัจจัยที่ควรพิจารณาในการประเมินมี 3 ปัจจัยที่ต้องพิจารณาคือ ต้องทบทวนพันธกิจขององค์กร ประเมินเปรียบเทียบระหว่างผลของการปฏิบัติ กับผลของความคาดหวัง ต้องปรับปรุงแก้ไข หากไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ราไฟ ประภัสสร (2557) พบว่า ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนล่างที่พัฒนาขึ้น ด้านวางแผนการบริหารการประชาสัมพันธ์เชิงรุก มีผลประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร แก้วรักษา

(2552) พบว่า ครูประชาสัมพันธ์มีความเห็นว่า การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ และด้านการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิสา มะแซง (2557) พบว่า สภาพการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ด้านการประเมินผล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการที่เทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีนโยบาย บุคลากร งบประมาณ สื่อประชาสัมพันธ์และผู้นำชุมชนที่ดีและมีคุณภาพ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการงานประชาสัมพันธ์ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Lowi (1964) ได้กล่าวว่า นโยบายสามารถจำแนกออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้ 1) นโยบายที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ (Regulatory Policy) เป็นนโยบายที่กำหนดขึ้นมาเพื่อควบคุมพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล 2) นโยบายที่เกี่ยวกับการกระจายทรัพยากร (Distribution Policy) เป็นนโยบายที่เกี่ยวกับการกระจายแจกจ่ายสินค้าและบริการให้กับประชาชนกลุ่มต่างๆ 3) นโยบายที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรใหม่ (Redistribution Policy) เป็นนโยบายที่กำหนดขึ้นมาเพื่อจัดสรรทรัพยากรใหม่ในสังคมเพื่อให้เกิดการกระจายเพิ่มขึ้น และ 4) นโยบายต้นแบบ (Constituent Policy) เป็นนโยบายที่มีผลกระทบต่อประชาชนในฐานะเป็นตัวแสดงทางการเมือง (Political Actor) โดยตรงเพราะนโยบายนี้ โดยทั่วไปจะกำหนดลักษณะระบบการเมือง สถาบันทางการเมือง เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิด Gulick, & Lydall (1973) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารจะต้องทำมีหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการ คือ การวางแผนการ จัดองค์การ การ จัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ หรือเรียกสั้นๆ ว่า “POSDCORB” โดยกล่าวถึง S (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้ สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึง การจัดเกี่ยวกับการบริหารงาน บุคคล (Personnel Administration) เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Competent Man for Competent Job) หรือ Put the Right Man on the Right Job ก็รวมถึง การที่จะเสริมสร้างและธำรงไว้ ซึ่งสัมพันธภาพในการทำงานของคนงานและพนักงานด้วย และกล่าวถึง B (Budgeting) หมายถึง การงบประมาณโดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับ งบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้วิธีการงบประมาณและแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน วิธีการบริหารงบประมาณโดยทั่วไป มักมีวงจรที่คล้ายคลึงกัน อย่างที่เรียกว่า “วงจรงบประมาณ” (Budget Cycle) และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bowman, & Ellis (1969) ได้กล่าวว่า ประเภทของสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ โดยยึดเอาแนวคิดของการสื่อสารเป็นสำคัญ คือ 1) การสื่อสารโดยบุคคล (Personal Communication) หมายถึง การสื่อสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง หรือหลายบุคคล โดยอาศัยตัวบุคคลเป็นสื่อ ประสิทธิภาพหรือความสำเร็จของการสื่อสารขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสื่อสารของบุคคลผู้ส่งสารเป็นสำคัญ การสื่อสารประเภทนี้ครอบคลุมถึงการพูด การให้ สัมภาษณ์ การเยี่ยมเยียน และการพอปะพูดคุยอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ 2) การสื่อสารโดย สิ่งพิมพ์ (Printed Communication) หมายถึง การสื่อสารที่อาศัยสิ่งพิมพ์ต่างๆ เป็นพาหนะที่จะนำ ข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ได้แก่ จดหมาย หนังสือ แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ต่างๆ 3) การสื่อสารด้วยการมองเห็น (Visual Communication) หมายถึง การสื่อสารที่อาศัยสื่อประเภทภาพ

เป็นพาหนะนำข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ได้แก่ รูปภาพ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ นิทรรศการ และเอกลักษณ์ของหน่วยงาน 4) การสื่อสารด้วยการได้ยิน (Audio Communication) หมายถึง การสื่อสารที่อาศัยเครื่องส่งและเครื่องรับของระบบวิทยุกระจายเสียงเป็นตัวนำข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร และ 5) การสื่อสารพิเศษ (Specialized Communication) หมายถึง การสื่อสารที่มีความหมายครอบคลุมได้กว้างไกลและแตกต่างจากที่กล่าวไว้ข้างต้น ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนสาธารณประโยชน์ต่างๆ กิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ลูกค้า และพนักงาน รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Gibson, Ivancevich, & Donnelly (1997) ได้ให้ความหมายของผู้นำชุมชน หมายถึง การมองภาวะผู้นำ (Leadership) ในเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของสมาชิกในกลุ่ม โดยมีผู้นำเป็นตัวแทนในการเปลี่ยนแปลงเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นๆ ในกลุ่ม ภาวะผู้นำจึงเกี่ยวข้องกับการใช้อิทธิพลและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงนั้น ต้องมุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายของกลุ่มด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทีป รักธรรม (2561) พบว่า การบริหารงานประชาสัมพันธ์สถาบันอุดมศึกษา เอกชนภาคกลางตอนล่าง เขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการประชาสัมพันธ์และด้านการกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณี เบ็ญจวัฒนาผล, นงพะงา ลีลายนะ, และดิเรก ธรรมารักษ์ (2560) พบว่า ด้านการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญกับการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญมากที่สุด คือ บุคลากรมีความรู้ตรงสายงาน รองลงมา คือ การแบ่งส่วนงานรายบุคคลที่ชัดเจน และความสามารถในการสื่อสารของบุคลากรตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธราภา ขาวบริสุทธิ์ (2561) พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อประชาสัมพันธ์ของเทศบาลเมืองอ่างทอง พบว่า ในภาพรวมประชาชนมีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองอ่างทอง ด้านการประชาสัมพันธ์สื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับมาก รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ใจรีน (2557) พบว่า กระบวนการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีความเหมาะสมทั้งในด้านขององค์ประกอบ ด้านผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ในภาพรวมด้านนโยบาย และด้านสื่อประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านผู้นำชุมชน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านนโยบาย บุคลากร งบประมาณ สื่อประชาสัมพันธ์ ผู้นำชุมชน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการงานประชาสัมพันธ์ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร แก้วรักษา (2552) เรื่องการศึกษาการบริหารงานประชาสัมพันธ์ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า การศึกษาความสัมพันธ์

ระหว่างแรงจูงใจให้ปฏิบัติงานกับการบริหารงานประชาสัมพันธ์ พบว่า แรงจูงใจให้ปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการบริหารงานประชาสัมพันธ์ ด้านการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการประชาสัมพันธ์ และด้านการกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนั่น บุญเลิศ (2560) เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบบริหารงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการจัดหาทรัพยากร (อาทิ บุคลากร งบประมาณ และสื่อ) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การเปรียบเทียบการบริหารงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษาที่ดูแลงานประชาสัมพันธ์ และหัวหน้างานประชาสัมพันธ์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ที่สนใจสามารถนำแนวทางการวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปประยุกต์ใช้กับองค์กรต่างๆ ให้เหมาะสม กับสภาพบริบททางสังคมขององค์กรนั้น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์การบริหารงาน ประชาสัมพันธ์ ด้านนโยบาย ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ และด้านผู้นำชุมชนมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ ทั้งยังสามารถนำการกำหนดด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ และด้านผู้นำชุมชนไป ปฏิบัติ นอกจากนี้ต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ด้านการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้ กลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แม้ว่าผลการประเมินระดับกลยุทธ์ครั้งนี้จะอยู่ ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจ แต่การดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลงของสังคม สื่อและประชาชนผู้รับข่าวสารให้สามารถได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง แม่นยำและ รวดเร็ว จึงต้องมีการแสวงหาช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมเพิ่มเติมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ใกล้เคียง แล้วนำ ผลที่ได้มาพัฒนาการบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ประชาชนเป็นกลุ่มประชากรในการตอบแบบสอบถามของการศึกษาวิจัย เพื่อให้ ได้ข้อมูลที่หลากหลายยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ใจรีน. (2557). การนำเสนอกระบวนการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข่าวสาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. *Veridian E-Journal Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and Arts)*, 7(2), 34–47.
- จรีมาศ เทพมณฑา. (2559). นโยบาย แผน และกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ ภาพลักษณ์ของกรมป่าไม้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐพล ชันธไชย. (2557). บทความวิชาการบทความ Green. S. B. (1991). How many subjects does it take to do a regression analysis? *Multivariate Behavioral Research*, 26, 499-510.
- วารสารเกษมบัณฑิต, 15(1), 17-31.
- ประทีป รักธรรม. (2018, January-April). การบริหารงานประชาสัมพันธ์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภาคกลางตอนล่าง เขตกรุงเทพมหานคร. *WMS Journal of Management Walailak University*, 7(1), 71-82.
- พชรไพ ประภัสสร. (2557). กลยุทธ์การบริหารงานประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขต ภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พัชรภา ขาวบริสุทธิ์. (2561, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล เมืองอ่างทอง. *วารสารรังสิตบัณฑิตในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์*, 4(2), 315–325.
- รัชนี กระเบากลาง. (2554). การพัฒนากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์การดำเนินงานด้านนโยบายของ องค์การบริหารส่วนตำบลทับสวาย อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษา อีสรูปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณ เบ็ญจวัฒนาผล, นงพะงา ลีลายนะ, และดิเรก ธรรมารักษ์. (2560). การบริหารงาน ประชาสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัยเอกชน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 9(2), 135–140.
- ศศิธร แก้วรักษา. (2552). การศึกษาการบริหารงานประชาสัมพันธ์ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สนั่น บุญเลิศ. (2560). การศึกษาเปรียบเทียบบริหารงานประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 15(1), 101–115.
- อลิสสา มะแซ้ง. (2557). แนวทางพัฒนางานประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 1(2), 1–10.
- Bowman, Pat, & Ellis, Nigel. (1969). *Manual of public relation*. London: Heineman.
- Gibson, James L., Ivancevich, John M., & Donnelly, James H., Jr. (1997). *Organizations, Behavior Structure Processes*. (9th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Irwin/McGraw-Hill.

Gulick, L., & Lydall, U. (197). **The Science of Administration**. New York: Columbia University.

Lowi, Theodore J. (1964). American Business, Public Policy, Case Studies, and Political Theory. **World Politics**, 16(4), 677-715.

Rezaian, A. (2008). **Fundamenta's of Organization and Management** (11th ed.). Tehran: Samt.

The Development of Mandarin Tonal Pronunciation Skills of Chinese Language Course Students for Communication through Task-based learning

Sutinee Wongwattananukui

Puthep Prapagorn

Chinese Major Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University

Corresponding Author: suchi_45@hotmail.com

Received: October 20, 2020 **Revised:** November 28, 2020 **Accepted:** December 8, 2020

Abstract

The purposes of this research are to develop Mandarin tonal pronunciation skills of the students enrolling in Chinese Language for Communication through Task-based learning and to study the students' satisfaction towards learning Mandarin tonal pronunciation through Task-based learning. Due to obstacles found in the previous courses of Chinese Language for Communication, the students had to learn Mandarin tonal pronunciation and encountered several problems. This research was semi-experimental research and the sample group was purposively selected from 27 students, majoring in human resources department who enrolled in Chinese Language for Communication. The instruments were Mandarin tonal pronunciation test, recording sheet and the summary sheet of Mandarin tonal pronunciation problems, the practice of Mandarin tonal pronunciation, and the questionnaire studying students' satisfaction towards Chinese Language for Communication through task-based learning. The research was designed into four steps; 1) pre-action, 2) knowledge and comprehension building, 3) practice to develop Mandarin tonal pronunciation through Task-based learning, and 4) and pronunciation test. The results revealed that most students had difficulties in topic one which was basic tonal pronunciation. Therefore, the researchers employed task-based learning which was designed into four steps to develop the students' pronunciation. After the students had been assigned to practice Mandarin tonal pronunciation through task-based learning, they improved every topic of their Mandarin tonal pronunciation. The overall average of every topic has been better. The students' satisfaction towards learning Mandarin tonal pronunciation through task-based learning was at high level. The research suggested that teaching and learning designs should focus on individual task so that every student was

able to practice and develop Mandarin tonal pronunciation skills. In addition, task-based learning can solve the pronunciation problem of individual student effectively.

Keywords: Pronunciation Skills, Mandarin Tonal Pronunciation, Task-based Learning

การพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางของนักศึกษา รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

สุธิณี วงศ์วัฒนากุล

กรุงเทพ ประภากร

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Corresponding Author: suchi_45@hotmail.com

ได้รับบทความ: 20 ตุลาคม 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 28 พฤศจิกายน 2563 ตอรับตีพิมพ์: 8 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษารายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนเรื่องเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน เนื่องจากสภาพปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่ผ่านมา เมื่อผู้เรียนต้องมาเรียนรู้เรื่องระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางมักประสบปัญหาหลายประการ งานวิจัยนี้เป็นแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 27 คนได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง แบบบันทึกผลและสรุปปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของผู้เรียนแบบฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางแบบเน้นภาระงาน และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของการใช้การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ก่อนการปฏิบัติ 2) สร้างความรู้ และความเข้าใจ 3) ฝึกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ และ 4) ทดสอบการออกเสียง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีปัญหการออกเสียงวรรณยุกต์มากที่สุดคือ หัวข้อที่ 1 การออกเสียงวรรณยุกต์เบื้องต้น หลังจากผู้วิจัยนำกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานที่ออกแบบไว้ทั้ง 4 ขั้นตอนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางของผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้นทุกหัวข้อ ผลเฉลี่ยรวมทุกด้านมีการพัฒนาที่ดี ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานในเรื่องทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง พบว่า ภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก งานวิจัยนี้ให้ข้อเสนอแนะในด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นการจัดการเรียนแบบเดี่ยวมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกฝน พัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังแก้ไขปัญหเฉพาะในเรื่องการออกเสียงของผู้เรียนรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ทักษะการออกเสียง, เสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลาง, การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

บทนำ

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน โดยความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน คือการจัดการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจจะมาจากข้อมูลที่มีผู้เรียนมี เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป หรือภาระงานอาจจะมาจากงานเขียน บันทึกข้อมูลเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพ การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาเป้าหมายของผู้เรียนในประเภทของภาระงานที่แตกต่างกันออกไปช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Willis & Willis, 1996, pp.53-54)

ประเภทของกิจกรรมที่เป็นภาระงาน แบ่งเป็น 3 ประเภท ซึ่งประเภทของภาระงานนี้อยู่ในช่วงเริ่มแรกของการนำภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ ดังนี้

1. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-Gap Task) เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการส่งผ่านข้อมูลจากคนหนึ่งไปถึงอีกคน ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะต้องได้ใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนกับสมาชิกในกลุ่มหรือภายในห้องเรียน เช่น การกำหนดตารางที่มีรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์ และมีข้อมูลที่สัมพันธ์กันกับตารางนั้นแจกให้ผู้เรียนเป็นข้อความที่แตกต่างกัน ซึ่งในการทำกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องได้การใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับผู้อื่น

2. กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ (Reasoning-Gap Task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่จากข้อมูลที่ได้รับโดยผ่านการคิดจากการวิเคราะห์ การอนุมาน การวินิจฉัย การให้เหตุผล หรือตามความคิดเห็นส่วนตัว

3. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-Gap Task) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือทัศนคติต่อเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ เช่น การร่วมกันอภิปรายในหัวข้อเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

รูปแบบของภาระงานมี 2 ประเภท ได้แก่ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical Task) ซึ่งเป็นภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานจริง (Real-World Task) ซึ่งเป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical Task)

Nunan (2004, pp.20-21) กล่าวถึงความหมายของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ว่า ภาระงานเพื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียนโดยแบ่งประเภทของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

- 1.1 ภาระงานเพื่อการฝึกฝน (Rehearsal Rational) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตัวเองเพื่อใช้ในการสมัครงาน (Resume) ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีความหมาย โดยการทำภาระงานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมแบบจับคู่ และได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

1.2 ภาระงานเพื่อการกระตุ้น (Activation Rationale) เช่น การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่ม โดยมีรายการต่างๆ ตามที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

2. ภาระงานจริง (Real-World Task)

Nunan (2004, pp.19-20) กล่าวถึงความสำคัญของภาระงานจริงไว้ว่า ภาระงานจริงคือสิ่งที่ปฏิบัติเป็นประจำในทุกๆ วัน เป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทั้งการเขียนบทกลอนจนรวมไปถึงการจองตัวเครื่องบิน ภาระงานจริงมุ่งเน้นไปยังการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยในทั่วไปนั้นมึระดับการใช้ภาษาอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

2.1 การใช้ภาษาเพื่อการค้าและบริการ (Goods and Services)

2.2 การใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Macrofunction)

2.3 การใช้ภาษาเพื่อความเพลิดเพลิน (Aesthetic Macrofunction)

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันมาโดยตลอด ทั้งยังเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายรายวิชา ศท 0011211 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่ต้องการปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาจีนกลางพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สำหรับผู้เรียนที่เริ่มศึกษาภาษาจีนกลางในระดับพื้นฐาน จำเป็นต้องศึกษาและฝึกฝนทักษะการออกเสียงระบบสัทอักษรพินอิน ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ให้แม่นยำก่อน จึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการอ่าน การเขียน และการพูดภาษาจีนกลางเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งความสำคัญของการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง ส่งผลให้การสื่อสารภาษาจีนกลางสัมฤทธิ์ผลเป็นไปตามที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย เนื่องจากคำหนึ่งคำในภาษาจีนกลางจะมีเสียงวรรณยุกต์ของตนเอง อีกทั้งตัวอักษรจีนหนึ่งตัวสามารถมีเสียงวรรณยุกต์ได้มากกว่าหนึ่งเสียง ดังนั้นหากผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์ผิดเพี้ยนไป ความหมายย่อมเปลี่ยนไปด้วย

จากสภาพปัญหาที่ผู้วิจัยพบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่ผ่านมา ผู้เรียนต้องเรียนรู้เรื่องระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง มักประสบปัญหาหลายประการ อาทิ

1. ผู้เรียนสับสนระหว่างเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางและภาษาแม่ เนื่องจากได้รับอิทธิพลเชิงลบจากภาษาไทย กล่าวคือ ผู้เรียนนำการผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมาใช้เป็นแบบอย่างในการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนและมีผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่นำเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางไปเทียบเคียงกับภาษาไทย ส่งผลให้ออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง โดยออกเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ที่ไม่มีเสียงนี้ในภาษาไทย

2. ปัญหาการผันเสียงวรรณยุกต์ที่ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์การผันเสียงในภาษาจีนกลาง เนื่องจากในภาษาจีนกลางจะมีการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำศัพท์บางคำ เช่น 不 (bù) — (yī) ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความเข้าใจและมีความแม่นยำในการผันเสียงตามกฎเกณฑ์และตามธรรมชาติของเจ้าของภาษา จึงนับว่าเป็นปัญหาใหญ่อีกประการที่ผู้เรียนชาวไทยยังประสบอยู่

3. ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางในข้อความขนาดยาวได้เนื่องจากปัจจัยหลายๆ อย่างประกอบ เช่น เอกสารประกอบการเรียนการสอนมีข้อความหรือประโยคให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการออกเสียงและผันเสียงวรรณยุกต์ไม่มากพอ ระยะเวลาในการเรียนเรื่องเสียงวรรณยุกต์มีจำกัด โดยทั่วไปตามแผนการเรียนที่ระบุไว้ใน มคอ.3 จะให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องเสียงวรรณยุกต์เพียง 2 สัปดาห์หรือคิดเป็น 6 ชั่วโมงเท่านั้น จึงทำให้ระยะเวลาในการฝึกฝนมีน้อย รวมถึงปัจจัยด้านผู้เรียนที่ไม่ได้ฝึกฝนนอกเวลาเรียนให้เพียงพอ จึงทำให้การออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชา ศท 0011211 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้รวบรวมปัญหาที่พบจากการจัดการเรียนการสอนในช่วงปีการศึกษาที่ผ่านมา จากนั้นแสวงหากระบวนการแก้ไขปัญหานำไปสู่การวิจัยกึ่งทดลองเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง และแก้ไขปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ให้ลดน้อยลง หวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษา และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่ศึกษารายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทุกคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษารายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนเรื่องเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลองเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางจากการศึกษางานวิจัยของ สายฝน วรรณสินธพ (2554) เรื่องศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทยแผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ งานวิจัยของ หวัง เทียนซง (2561) เรื่องวิจัยเกี่ยวกับการสอนการออกเสียงภาษาจีนสำหรับนักเรียนชาวไทย งานวิจัยของ ตุลยอนุสรณ์ สุภาษา (2560) เรื่องการศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และบทความวิชาการของ ศศิณัฐ สรรคบุรณรักษ์ (2560) เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นภาระงาน จึงกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ศท 0011211 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ในภาคการศึกษาที่ 2/2562

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมู่เรียน 611749101 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ศท 0011211 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ในภาคการศึกษาที่ 2/2562 จำนวน 27 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง

แบบทดสอบนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความรู้ ความสามารถด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของผู้เรียนรายบุคคลประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่

หัวข้อที่ 1 การออกเสียงวรรณยุกต์เบื้องต้น คือการทดสอบการออกเสียงวรรณยุกต์กับเสียงสระเดี่ยว จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยเรื่องการออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 1-4

หัวข้อที่ 2 การออกเสียงคำศัพท์พื้นฐาน จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยการทดสอบ ออกเสียงคำศัพท์ที่เกิดจากการนำเสียงพยัญชนะ สระ ประสมกับเสียงวรรณยุกต์ การออกเสียงเสียงเบา (轻声)¹

หัวข้อที่ 3 การออกเสียงและผันเสียงวรรณยุกต์ในข้อความขนาดยาว 10 ข้อ ประกอบด้วยความสามารถในการออกเสียงวรรณยุกต์ไปพร้อมข้อความหรือประโยคขนาดยาว การผันเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สามารถอยู่ติดกันสองเสียงและการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำว่า “不 (bù) และ คำว่า — (yī) ” รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ คิดเป็น 30 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 30 - 40 นาที แบบทดสอบนี้ใช้เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาใช้หลังจากที่ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาในส่วนเสียงวรรณยุกต์นี้เสร็จสิ้นแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกับการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน อีกทั้งเพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการะงานของตนเองมากเกินไป ผู้เรียนจะมีเวลาทำแบบทดสอบมากขึ้น และเพื่อไม่ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบในสภาวะที่กดดันมากเกินไป ผลการตอบคำถามในแบบทดสอบตรงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น สำหรับการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบ ผู้วิจัยมอบหมายให้อาจารย์ชาวจีน 1 ท่าน อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนชาวไทย 1 ท่าน และอาจารย์ชาวไทยที่มีความรู้ด้านการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 1 ท่านเป็นผู้ประเมิน และให้ข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้ทดสอบจริง

2.2 แบบบันทึกผลและสรุปปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของผู้เรียน

แบบบันทึกผลนี้จะนำมาใช้หลังจากที่ผู้เรียนได้ออกเสียงในแบบทดสอบเสร็จสิ้นแล้ว ลักษณะของแบบบันทึกผลจะเป็นการบันทึกผลคะแนนในแต่ละส่วนของแบบทดสอบ มีเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบประกอบ เพื่อให้การประเมินผลการตอบแบบทดสอบเป็นไปด้วยความ

¹ เสียงเบา หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมามีลักษณะการออกเสียงสั้นและเบาว่าเสียงทั่วไป เสียงเบาที่อยู่หลังวรรณยุกต์เสียงหนึ่ง เสียงสอง และเสียงสาม จะออกเสียงต่ำต่อเนื่องจากเสียงวรรณยุกต์ก่อนหน้า ส่วนเสียงเบาที่อยู่หลังวรรณยุกต์เสียงสาม จะออกเสียงสูงขึ้นจากระดับเสียงของพยางค์หน้าเล็กน้อย เช่น 妈妈 māma แม่ 爷爷 yéye ปู่ 奶奶 nǎinai ย่า 爸爸 bàba พ่อ

ถูกต้อง ชัดเจน จากนั้นรวมผลการตอบแบบทดสอบของผู้เรียนแต่ละคน รวบรวมและจัดหมวดหมู่ ข้อคำถามที่ผู้เรียนแต่ละคนตอบผิด เพื่อวิเคราะห์หาปัญหาด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนต่อไป

2.3 แบบฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางแบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยจัดทำขึ้นแยกออกมาจากแบบฝึกหัดในแบบเรียน เนื่องจากแบบฝึกหัดในบทเรียนที่เกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์มีจำนวนน้อย และไม่ได้เน้นให้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ขาดการเรียงเนื้อหาให้เป็นไปตามระดับความยากง่ายของการออกเสียง แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ประกอบด้วยการฝึกออกเสียงในระดับพื้นฐาน เริ่มตั้งแต่การศึกษาเครื่องหมายเสียงวรรณยุกต์ การนำไปประสมกับเสียงสระ และการออกเสียงที่ถูกต้อง จากนั้นจึงเริ่มฝึกให้ผู้เรียนได้ออกเสียงเป็นคำ กลุ่มคำและข้อความขนาดยาวที่มีการผันเสียงวรรณยุกต์ประสมอยู่ด้วย ระยะเวลาในการใช้แบบฝึกทักษะเพิ่มเติมนี้ผู้วิจัยจัดไว้ 2-3 สัปดาห์ ต่อจากการศึกษาและฝึกปฏิบัติในแบบเรียน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และเรียนรู้ข้อผิดพลาดในการออกเสียงวรรณยุกต์ของตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาก่อนจะเข้ารับการทดสอบในขั้นตอนต่อไป อีกทั้งในแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมนี้ ผู้วิจัยได้มีไฟล์เสียงอ่านประกอบ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนที่สามารถนำกลับไปฝึกฝนได้ตามที่ตนเองสะดวก จะช่วยเพิ่มความถูกต้อง ประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความใส่ใจ ใฝ่ฝึกฝนของผู้เรียนรายบุคคล ประกอบด้วย

2.4 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน เนื้อหาในแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านการออกแบบและเตรียมกิจกรรมของอาจารย์ผู้สอน 2) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติทักษะการออกเสียง 3) ด้านแบบฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ และ 4) ด้านการวัดและการประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ โดยการให้คะแนนตามหลักการของลิ เคิร์ท (Li Kert Scale) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/เห็นด้วย ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/เห็นด้วย ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/เห็นด้วย ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/เห็นด้วย ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/เห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

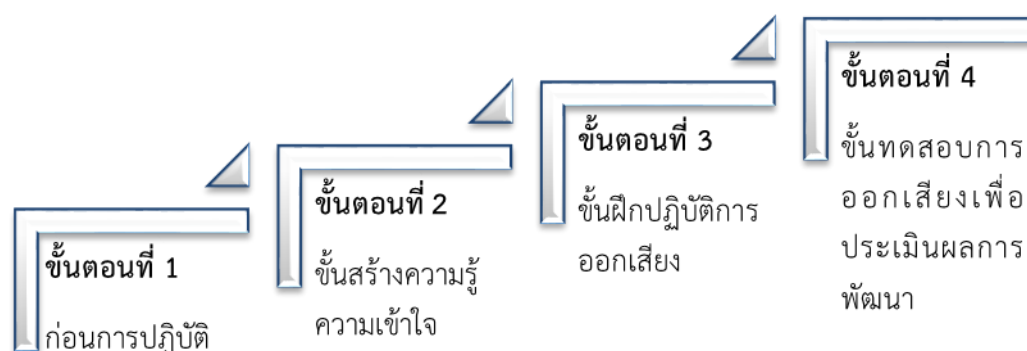
หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเรียบร้อยแล้ว จึงกำหนดขั้นตอนการวิจัยให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่ระบุไว้ในแผนการเรียนรู้ประจำรายวิชา และให้สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติ ผู้วิจัยชี้แจงแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานที่นำมาใช้ประกอบในการพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางให้ผู้เรียนทราบ และชี้แจงการดำเนินการทดสอบ การฝึกปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เห็นถึงความสำคัญของการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องในภาษาจีนกลาง รวมถึงเข้าใจในภาระหน้าที่ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างความรู้ ความเข้าใจ ศึกษาวิธีการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางร่วมกัน ผู้สอนใช้วิธีการอธิบาย บรรยาย และสาธิตการออกเสียงวรรณยุกต์เบื้องต้นในภาษาจีนกลาง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในแบบฝึกหัดที่อยู่ในเอกสารประกอบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ ผู้สอนนำแบบฝึกหัดทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์เพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียนได้ฝึกฝนรายบุคคลและฝึกฝนร่วมกัน บันทึกผลการพัฒนารายบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมในการทดสอบการออกเสียงรายบุคคลต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นทดสอบการออกเสียง จัดให้มีการทดสอบการออกเสียง เพื่อประเมินผลการพัฒนาทักษะการออกเสียงของผู้เรียนรายบุคคล บันทึกผลการออกเสียง แล้วจึงนำมาสรุป วิเคราะห์ผล ขั้นตอนดังกล่าวสามารถสรุปเป็นรูปภาพได้ ดังนี้

ภาพ 2 ขั้นตอนการวิจัย

4. วิธีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะดำเนินการไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติของนักศึกษาในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร (ศท 0011211) ผู้วิจัยเริ่มจากการดำเนินการทดสอบทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ก่อนเรียนของผู้เรียน จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนประจำรายวิชา ทดสอบทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์หลังเรียน แล้วบันทึกผลคะแนนการทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยของผลคะแนน คิดเป็นร้อยละ เพื่อวิเคราะห์หาสภาพปัญหาและสาเหตุ รวมถึงหาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา

ผลการวิจัย

จากผลการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินงานวิจัย พบว่า ในขั้นต้นที่ผู้เรียนได้ศึกษาการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางและทำแบบฝึกหัดท้ายบทในแบบเรียน ผู้วิจัยพบปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ในเรื่องดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางของผู้เรียน

ปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ ในภาษาจีนกลาง	คะแนนเฉลี่ย รายหัวข้อ (10 คะแนน)	ผลเฉลี่ยรวม (30 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1 การออกเสียงวรรณยุกต์เบื้องต้น	5.5	10.5	0.49
2 การออกเสียงคำศัพท์พื้นฐาน	5		
3 การออกเสียงและผันเสียงวรรณยุกต์ ในข้อความขนาดยาว	4		

จากการประเมินปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ในตาราง 1 พบว่า ด้านที่ผู้เรียนมีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์มากที่สุดคือหัวข้อที่ 1 การออกเสียงวรรณยุกต์เบื้องต้น อันดับรองลงมาคือ หัวข้อที่ 2 และหัวข้อที่ 3 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยทราบปัญหาจากการบรรยายให้ความรู้และได้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์จากแบบเรียน ผลเป็นไปตามตาราง 1 แล้วนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานที่ออกแบบไว้ทั้ง 4 ขั้นตอนเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีกครั้ง ผลการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ประเมินการออกเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนตามหัวข้อที่เคยทดสอบไว้อีกครั้ง ผลการวิจัยเป็นไปตามตาราง 2

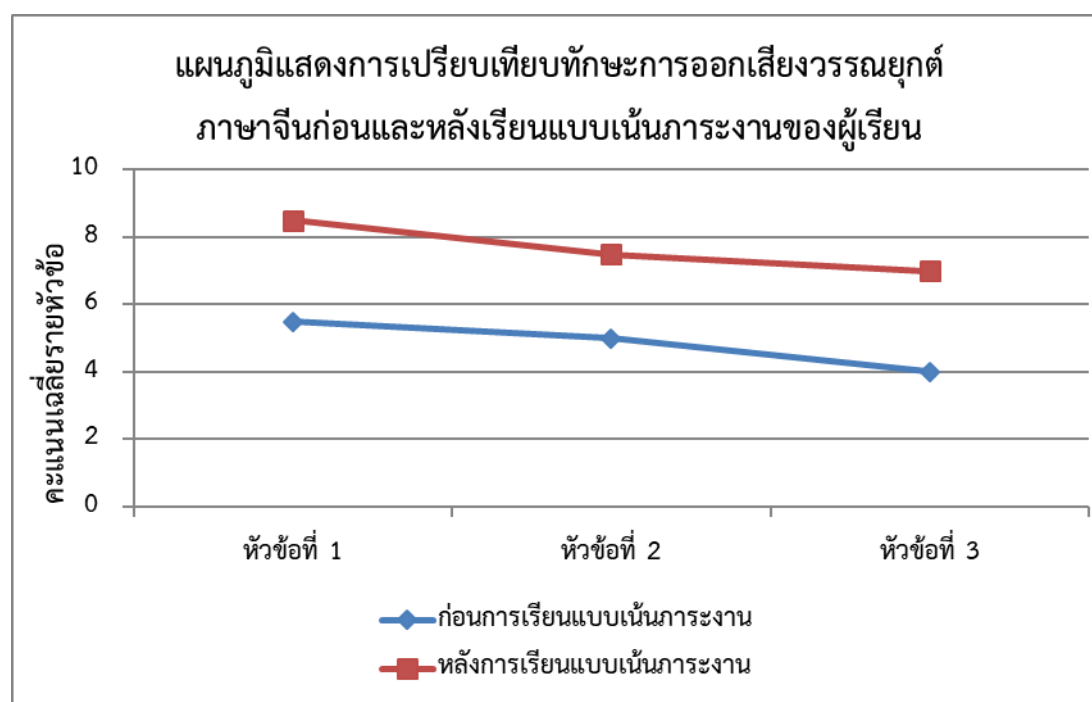
ตาราง 2 แสดงผลการพัฒนาการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางหลังการสอนแบบเน้นภาระงาน

ผลทดสอบในแบบทดสอบ การออกเสียงหลังการสอนแบบเน้นภาระงาน	คะแนนเฉลี่ย รายหัวข้อ (10 คะแนน)	ผลเฉลี่ยรวม (30 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1 การออกเสียงวรรณยุกต์เบื้องต้น	8.5	23	0.89
2 การออกเสียงคำศัพท์พื้นฐาน	7		
3 การออกเสียงและผันเสียงวรรณยุกต์ ในข้อความขนาดยาว	7.5		

จากผลการวิจัยในตาราง 2 พบว่า การออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางของผู้เรียนมีการพัฒนาดีขึ้นทุกหัวข้อ ผลเฉลี่ยรวมคือ 23 ($\bar{x} = 23, S.D. = 0.89$) เมื่อพิจารณารายหัวข้อพบว่า หัวข้อที่มีผลคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือหัวข้อที่ 1 รองลงมาคือ หัวข้อที่ 3 และหัวข้อที่ 2 ตามลำดับ ผลคะแนนเป็นที่น่าพึงพอใจ สะท้อนให้เห็นว่าหลังจากนำการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานไปช่วยพัฒนาทักษะ

การออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะของตนเองได้ดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยเน้นย้ำและแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนเองอีกด้วย

จากผลการวิจัยในตาราง 1 ที่แสดงผลการวิจัยก่อนการนำการสอนแบบเน้นภาระงานมาใช้และตาราง 2 ที่แสดงผลการวิจัยหลังการนำการสอนแบบเน้นภาระงานมาใช้ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ ผู้วิจัยได้นำมาเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นข้อแตกต่างชัดเจนมากขึ้น สังเกตเห็นได้ว่าทุกหัวข้อการประเมิน ผู้เรียนมีการพัฒนาดีขึ้น สามารถเข้าใจและนำไปใช้ในการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลาง อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการอ่านออกเสียงข้อความหรือประโยคขนาดยาวได้ ดังรูปภาพ 3

ภาพ 3 แสดงการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนก่อนและหลังเรียนแบบเน้นภาระงานของผู้เรียน

ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานในเรื่องทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง พบว่า ภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49, S.D. = 0.86$) รายละเอียดปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลความพึงพอใจของการใช้การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ด้านที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1) ด้านการออกแบบและเตรียมกิจกรรมของผู้สอน	4.42	0.98	มาก
2) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	4.61	0.74	มากที่สุด
3) ด้านแบบฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์	4.58	0.81	มากที่สุด
4) ด้านการวัดและการประเมินผล	4.36	0.92	มาก
ผลเฉลี่ย	4.49	0.86	มาก

เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านที่มีผลความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านกระบวนการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสม ประสิทธิภาพของขั้นตอนของการสอนแบบเน้นภาระงานที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง อันดับรองลงมาคือด้านแบบฝึกทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ สอบถามเกี่ยวกับระดับความยากง่าย ความครอบคลุมของเนื้อหาที่ศึกษาและความเหมาะสมกับระยะเวลา ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ซึ่งทั้งสองด้านนี้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับต่อมาคือด้านการออกแบบกิจกรรมของผู้สอนและด้านการวัดและการประเมินผล ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก

อภิปรายผล

1. หลังจากนำการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานมาใช้ ส่งผลให้ทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของผู้เรียนได้รับการพัฒนา ผลการวิจัย พบว่าหลังจากที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานมาใช้ในการพัฒนาและแก้ปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลาง ผู้เรียนมีผลการพัฒนาเป็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ จากผลการประเมินในขั้นแรกที่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์จากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนในหนังสือ พบว่า ผู้เรียนยังคงมีปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางอยู่หลายประการ ประการสำคัญได้แก่

1.1 ข้อผิดพลาดการออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สามที่ไม่มีเสียงที่คล้ายกันในภาษาไทย หวัง เทียนชง (2561, หน้า 257) อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สามในภาษาจีนกลางว่า ชั่งเชิง (上声) หรือเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สามมีเลขนระดับเสียงเอกในภาษาไทย [21] หากลากเสียงยาวก็สามารถลากได้เพียง [211] เลขระดับเสียงชั่งเชิง (上声) ในภาษาจีน [214] การออกเสียงจากเสียงต่ำกลางลากลงเป็นเสียงต่ำและจากเสียงต่ำลากเป็นเสียงสูง หางเสียงจะสูงขึ้นอีกนิดหน่อยและเสียงจะแผ่วลง เสียงเอกในภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงสูงจะไม่ชัดเจนเท่าเสียงภาษาจีน ดังนั้น เมื่อนักเรียนชาวไทยออกเสียงชั่งเชิง (上声) จะลากเสียงลงมาต่ำไม่ได้และลากเสียงขึ้นไปสูงไม่ได้เสมอ จึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้และจดจำฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ขณะเดียวกันก็กลายเป็นอุปสรรคสำคัญของผู้เรียน หากผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สามได้อย่างถูกต้องแล้ว ย่อมจะทำให้การสื่อสารผิดเพี้ยนไป อีกทั้งส่งผลให้พื้นฐานด้านออกเสียงของผู้เรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยากแก่การศึกษาและพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในเรื่องต่อไปได้ ในการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานนั้น ผู้วิจัย

ได้นั้นกระบวนการตามขั้นตอนที่ 2 ของวิธีดำเนินการวิจัยคือขั้นสร้างความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างเสียงวรรณยุกต์ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง หลังจากนั้นจึงดำเนินการตามขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติใหม่อีกครั้ง ด้วยการสอนแบบเน้นภาระงาน ซึ่งทุกภาระงานเป็นแบบงานเดี่ยวที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในช่วงชั่วโมงเรียน และหลังชั่วโมงเรียน ผู้วิจัยนำแบบฝึกหัดการออกเสียงวรรณยุกต์มาช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและสามารถออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สามได้ถูกต้อง หลังจากนั้นจึงดำเนินการทดสอบการออกเสียงวรรณยุกต์ทุกเสียงอีกครั้ง เพื่อประเมินการพัฒนาทักษะ ผลการประเมินหลังจากใช้การสอนแบบเน้นภาระงานส่งผลให้คะแนนการประเมินในหัวข้อที่ 1 ทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์เบื้องต้นมีคะแนนสูงด้วยคะแนน 8.5 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

1.2 ข้อผิดพลาดในการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำศัพท์ที่มีเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สาม อยู่ติดกันสองพยางค์ขึ้นไป สืบเนื่องจากข้อผิดพลาดสำคัญประการแรก ส่งผลให้ผู้เรียนไม่กล้าออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สาม เพราะเกรงว่าตนจะออกเสียงผิด เมื่อต้องมาพบกับกฎการออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่สามอยู่ติดกันสองพยางค์ขึ้นไป ผู้เรียนจำเป็นต้องเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์การออกเสียง เมื่อผู้เรียนไม่มีความแม่นยำมากพอ จึงเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ผิด หากพบว่า มีข้อความหรือประโยคที่ต้องเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์มากกว่าสองพยางค์ จะยังสับสนและเปลี่ยนเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน นอกจากนี้ยังรวมถึงปัญหาการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำศัพท์ “不 (bù) และคำว่า 一 (yī) ” ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ ภาษาจีนกลางในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยเน้นย้ำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เรื่องเสียงวรรณยุกต์พื้นฐานสี่เสียง ที่ศึกษาผ่านมาในหัวข้อแรกให้ดีเสียก่อน รวมถึงก่อนการศึกษาคำศัพท์หัวข้อใหม่ ผู้วิจัยได้มีการทบทวนการออกเสียงวรรณยุกต์พื้นฐานสี่เสียงทุกครั้งก่อนเสมอ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ออกเสียงวรรณยุกต์ได้อย่างถูกต้อง จากนั้นจึงค่อยฝึกฝนให้ผู้เรียนเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ตามกฎเกณฑ์การอ่านออกเสียง ซึ่งกระบวนการนี้ผู้วิจัยได้นำกระบวนการตามขั้นตอนที่ 2 ของวิธีดำเนินการวิจัยคือ ขั้นสร้างความรู้ ความเข้าใจมาใช้ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจใหม่ให้แก่ผู้เรียน แล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปคือ การฝึกฝนจนชำนาญ แล้วจึงดำเนินการทดสอบให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงให้ผู้เรียนได้สังเกตหรือระมัดระวังเรื่องเปลี่ยนเสียงตามกฎเกณฑ์ที่ถูกต้อง การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยยังใช้ภาระงานแบบงานเดี่ยว แล้วนำแบบฝึกหัดการออกเสียงวรรณยุกต์เรื่องการเปลี่ยนเสียงมาให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ทดลอง เรียนรู้และสังเกตข้อผิดพลาดของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความระมัดระวังและแก้ไข เป็นการสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

1.3 ข้อผิดพลาดด้านการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลาง เมื่ออยู่ในข้อความหรือประโยคขนาดยาว จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนยังต้องใช้ระยะเวลาในการสะกดเสียงวรรณยุกต์ รวมถึงการผันเสียงวรรณยุกต์อยู่ สาเหตุมาจากระดับความยากของข้อความและจำนวนข้อความหรือประโยคมีมากขึ้น อีกทั้งผู้เรียนที่ฝึกฝนไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้ทักษะการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางยังไม่ดีเท่าที่ควร ด้วยสาเหตุนี้ทำให้การสื่อสารมีความคลาดเคลื่อน ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยเน้นย้ำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เรื่องเสียงวรรณยุกต์พื้นฐานสี่เสียงที่ศึกษาผ่านมาในหัวข้อแรกให้ดีเสียก่อนเช่นเดียวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานในขั้นตอนที่ผ่านมา จากนั้นจึงได้เน้นย้ำขั้นตอนที่ 3 คือ

กระบวนการฝึกปฏิบัติใหม่อีกครั้ง โดยผู้วิจัยได้นำเนื้อหาในแบบฝึกหัดเรื่องการออกเสียงวรรณยุกต์ที่อยู่ในข้อความหรือประโยคขนาดยาว เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ตัวอย่าง

Zhōngguó wěidà	Shānhé měilì
Sìhǎi wéijiā	dà yǒu wénzhāng
Jīntiān jìhào	Wǒ xuéxí Hànyǔ

โดยมอบหมายภาระงานแบบงานเดี่ยวให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอ่านออกเสียงข้อความในชั่วโมงเรียนและนำไปฝึกฝนอ่านออกเสียงข้อความเหล่านี้ แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงผลการพัฒนาการสื่อสารของตนด้วยวิธีการอ่านออกเสียงผ่านสื่อออนไลน์หรืออ่านออกเสียงในห้องเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน เรียนรู้ข้อผิดพลาดและแก้ไขปัญหาร่วมกัน ผลการดำเนินการวิจัยและการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานในขั้นตอนนี้ ส่งผลให้ผลการพัฒนาทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ในหัวข้อนี้มีผลคะแนนเป็นที่น่าพึงพอใจ สะท้อนให้เห็นได้จากผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงข้อความขนาดยาวหรือประโยคต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนกล้าอ่านออกเสียงมากขึ้น และเกิดความพร้อมในการศึกษาบทเรียนบทต่อไป

2. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานในเรื่องทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลาง ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีผลความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านกระบวนการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติทักษะการออกเสียงวรรณยุกต์ ผู้เรียนได้สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานช่วยให้ตนเองได้เรียนรู้ แก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังทำให้ตนเองสามารถอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางได้ถูกต้อง แม่นยำมากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองและเพื่อนได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานยังทำให้ผู้เรียนได้ทราบถึงศักยภาพด้านภาษาจีนของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิณัฐ์ สรรคบุรณรักษ์ (2559) เรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี กล่าวว่ารูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาตามกระบวนการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ พบว่า มีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ 1) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และ 2) ใช้กระบวนการทางปัญญา จัดการกับความรู้ใหม่ ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับอย่างมีความหมาย เน้นการจัดการเรียนการสอนให้ ผู้เรียนรับผิดชอบตนเอง มีการวิเคราะห์ภาระงาน ลงมือปฏิบัติจริง และมีการตรวจสอบภาระงาน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนนำเสนอภาระงานด้วยตนเอง โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ คอยให้คำปรึกษา ชี้แนะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกละอองระลอกใจ การสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนแบบเป็นกันเอง ผู้เรียนพึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศของผู้เรียนครอบคลุมทุกทักษะ อีกทั้งยังเน้นการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มเล็กหรือรายบุคคล ดังนั้นหากผู้วิจัยที่สนใจจะดำเนินงานวิจัยต่อไป สามารถเลือกพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งได้ หรือบูรณาการระหว่างทักษะแต่ละด้านได้ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยจะมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้วิจัยสามารถปรับรูปแบบการดำเนินการวิจัยให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ความรู้ภูมิหลังของผู้เรียน หรือลักษณะเนื้อหาของแต่ละรายวิชา อาจค้นขั้นตอนการดำเนินการวิจัยหรือการจัดการเรียนการสอนทั้งสี่ขั้นตอนไว้หรืออาจจะปรับเปลี่ยนขั้นตอนอื่นอีก แต่ที่สำคัญคือหลักการและจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนลักษณะนี้ต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ลงมือปฏิบัติจริงรายบุคคล ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝนที่มากพอสมควร จึงจะเห็นผลของการพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างชัดเจน จะเห็นว่างานวิจัยนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแผนการสอน แบบทดสอบ แบบฝึกหัดและแบบประเมินความพึงพอใจเป็นหลัก เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรออกแบบการวิจัย เครื่องมือการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัยตนด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยทั้งสี่ขั้นตอนสร้างขึ้นมาเพื่อประเมินผลการพัฒนาเฉพาะการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกลางเท่านั้น ผู้วิจัยจึงออกแบบแบบทดสอบและแบบฝึกหัดได้ครอบคลุมหัวข้อการประเมิน หากผู้วิจัยที่สนใจจะนำแนวทางการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่องสัทอักษรพินอินในภาษาจีนกลาง สามารถประยุกต์ขั้นตอนเหล่านี้ไปใช้ในการฝึกฝนผู้เรียนของตนเองได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในปัจจุบันมีผู้วิจัยจำนวนมากที่นำแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานไปใช้ในการสอนรายวิชาต่างๆ สำหรับรายวิชาภาษาจีนหรือรายวิชาภาษาและวัฒนธรรมจีนนั้น ยังมีผู้วิจัยไม่มากนักส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการวิจัยกับรายวิชาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นผู้วิจัยที่สนใจสามารถนำแนวทางการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ได้ แต่ยังถือว่างานวิจัยนี้ยังไม่ใช่งานวิจัยที่สมบูรณ์แบบ ยังต้องมีการดำเนินการวิจัยเพื่อยืนยันผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา และสาขาวิชาภาษาจีนที่กรุณาได้มอบโอกาส และสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยด้วยดีเสมอมา รวมถึงขอบคุณแหล่งอ้างอิงข้อมูล งานวิจัยต่างๆ จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และที่ขาดไม่ได้คือ นักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ตุลยนุสรณ์ สุภาษา. (2560). การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน
ธุรกิจวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วารสารบัณฑิตวิจัย, 8(1),
115–124.
- ศศิณัฐ วรรณบุรณรัักษ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2560). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นภาระงาน. วารสารปัญญาภิวัฒน์,
9(1), 260–271.
- สายฝน วรรณสินธพ. (2554). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทยแผนจีน
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสาร มฉก. วิชาการ, 14(28), 97–107.
- หวั่ง เทียนชง. (2561). วิจัยเกี่ยวกับการสอนการออกเสียงภาษาจีนสำหรับนักเรียนชาวไทย.
วารสารวิจัยและพัฒนาโดยลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, 13(1), 253–261.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University
Press.
- Willis, J., & Willis, D. (1996). *Challenge and Change in Language Teaching*. Oxford:
Macmillan Heinemann.

Strategic Leadership in Natural Tourism Development at Pak Nam Pran Beach Municipality of Pak Nam Pran Pramburi Prachuap Khiri Khan Province

Apichai Chumchai

Nittaya Sintao

Master of Public Administration Program Stamford International University

Corresponding Author: Isadao@gmail.com

Received: September 10, 2020 **Revised:** December 9, 2020 **Accepted:** December 18, 2020

Abstract

This research aimed to study 1) The level of strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Pramburi District, 2) The factors affecting strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Pramburi District and 3) The factors affecting strategic leadership in natural tourism development in Pak Nam Pran Beach, Prachuap Khiri Khan Province. The sample group used in the research was 122 representatives of households in Pak Nam Pran Subdistrict Municipality. The data were treated by using descriptive statistics, which were percentage, mean, and standard deviation and Inferential Statistics, which were Chi-square Test and Multiple Regression Analysis.

The results revealed that 1) strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Pramburi District Prachuap Khiri Khan Province in overall and in each aspect was at a high level; leadership style and reformed leadership. 2) The factors affecting strategic leadership in the development of natural tourism in Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Pramburi District, Prachuap Khiri Khan province in the overview and in each aspect were at a high level, arranged in the following order: challenge, in-depth knowledge, open environment and internal motivation. And 3) The factors affecting overall strategic leadership in depth knowledge Internal motivation and challenges have a causal relationship with the strategic leadership in the development of natural tourism at Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Pramburi District, Prachuap Khiri Khan Province with Significance at 0.001. And factors affecting strategic leadership open environment

have a causal relationship with the strategic leadership in the development of natural tourism at Pak Nam Pran Beach, Pak Nam Pran Subdistrict Municipality, Pranburi District Prachuap Khiri Khan Province with statistical significance at the level of .01.

Keywords: Strategic Leadership, Development, Tourism

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อภิชัย ชุ่มชื่น
นิตยา สิ้นเฮว

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: Isadao@gmail.com

ได้รับบทความ: 10 กันยายน 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 9 ธันวาคม 2563 ตอรับตีพิมพ์: 18 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 122 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้าน มีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ภาวะผู้นำเชิงบริหาร ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป 2) ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมและรายด้าน มีผลต่อภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ความท้าทาย ความรู้เชิงลึก สภาพแวดล้อมแบบเปิด และแรงจูงใจภายใน 3) ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวมด้านความรู้เชิงลึก ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์, การพัฒนา, การท่องเที่ยว

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากจะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิด ธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น โดยก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ซึ่งในแต่ละปีสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศปีละหลายแสนล้านบาท รวมทั้งกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศ จากคนไทยเที่ยวไทยนับแสนล้านบาท เช่นเดียวกัน ซึ่งจำนวนของนักท่องเที่ยว ค่าประมาณเดือนมกราคม-ธันวาคม 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 24,779,768 คน และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวมี จำนวน 1,147,653.49 ล้านบาท การท่องเที่ยวสามารถสร้างผลประโยชน์ในหลายด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม และส่งผลต่อแรงงานทั้งระบบ ช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบท ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยรายได้ของเงินตราต่างประเทศ ก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลยภาพทางการค้า ภายในประเทศ (นิตยา งามยิ่งยง, และละเอียด ศิลาน้อย, 2560, หน้า 152)

ตำบลปากน้ำปราณ เดิมมีชื่อเรียกว่า “ปากคลองปราณ” เนื่องจากมีแม่น้ำปราณบุรีไหลผ่านลงสู่ปากอ่าวทะเล และยังเป็นที่ตั้งสมาคมประมงแห่งแรกของประเทศไทย ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ปากน้ำปราณ” จนมาถึงปัจจุบัน เมื่อปีพุทธศักราช 2499 กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่จะจัดตั้งสุขาภิบาลขึ้นในท้องถิ่นทุกแห่งซึ่งเป็นที่ตั้งว่าการอำเภอ กิ่งอำเภอและตลาดชุมชนตามตำบลที่สำคัญ ต่อมากระทรวงมหาดไทยจึงได้มีประกาศ ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2499 ยกฐานะของท้องถิ่นบางส่วนของตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นสุขาภิบาลเก่าชื่อว่าสุขาภิบาลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 73 ตอนที่ 99 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2499 ต่อมาในปีพุทธศักราช 2542 ได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ จำนวน 980 แห่ง เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ทำให้สุขาภิบาลปากน้ำปราณยกฐานะเป็น “เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ” มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ จำนวน 2 แห่ง คือ ชายหาดปากน้ำปราณและศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี มีแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา จำนวน 1 แห่ง คือ ศาลพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้ทะเล มีทิวทัศน์ชายทะเลที่สวยงามอากาศเย็นสบายสำหรับเป็นที่พักผ่อนตากอากาศ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำปราณมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุก (สำนักงานเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ, 2560, หน้า 2)

การสำรวจเบื้องต้นและการสัมภาษณ์ นายเสรี หมุ่น้อย (2553, สัมภาษณ์) องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ พบว่า ปัญหาการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในตำบลปากน้ำปราณ ในปัจจุบันคือ แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมเกิดจากชาวบ้านไม่ให้ความสำคัญเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน มีขยะที่ทิ้งจากเรือประมง ลอยมาติดชายฝั่ง ผ่นวกกับภัยที่เกิดจากธรรมชาติ ชายฝั่งถูกกัดเซาะจากคลื่นธรรมชาติ ความไม่เป็นระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว เช่น การบุกรุกที่สาธารณะ อันเนื่องมาจากขาดการเอาใจใส่ดูแลจากเจ้าหน้าที่ ชาวบ้านในชุมชน ผู้ประกอบการ เช่น บริเวณชายหาดปากน้ำปราณ ซาดหาดปราณคีรี ตลอดจนการขาดองค์กรในการจัดการ และประสานงานการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์พื้นที่แหล่ง

ท่องเที่ยว เช่น ชายหาดปราณบุรี ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากอาชีพหลักของคนในชุมชนเป็นชาวประมง จึงขาดการประสานความรู้ ความเข้าใจของคนในชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ปัญหาการจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสียที่ระบายทิ้งลงแม่น้ำปราณบุรี ส่งผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวตำบลปากน้ำปราณ (สุชน อินทเสมอ, 2555, หน้า 12-13) สรุปได้ว่าปัญหาการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในตำบลปากน้ำปราณนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากภาวะผู้นำขององค์กรขาดการจัดการในองค์กรที่มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ขาดการประสานงานการพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ขาดการประสานความรู้ ความเข้าใจของคนในชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่า ผู้นำของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังขาดวิสัยทัศน์ในการทำงานไม่ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่สามารถสร้างทีมงานที่มีแรงจูงใจและทำงานร่วมกับประชาชนได้

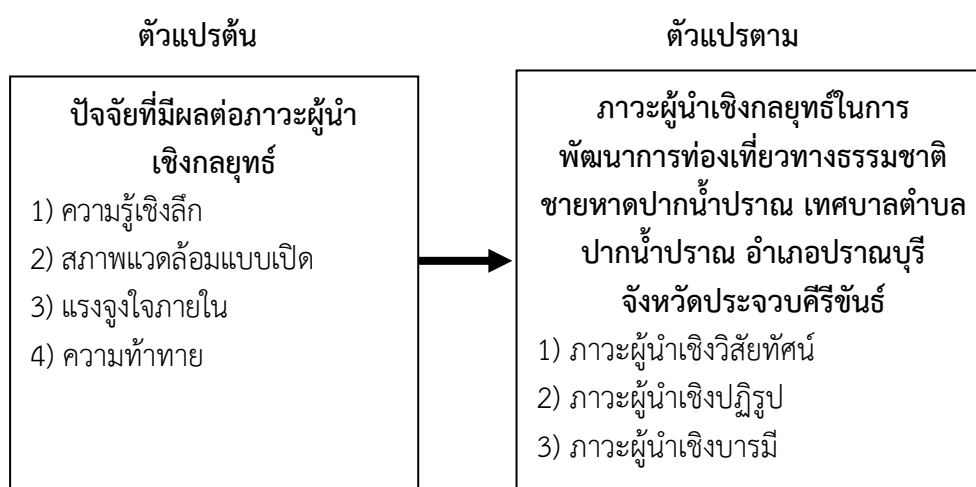
ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำให้ดียิ่งขึ้น โดยต้องมีการขับเคลื่อนด้วยภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่กำลังประสบปัญหาอย่างหนักอยู่ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวาง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ ในฐานะผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อจะได้พัฒนาและปรับปรุงภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ 2) ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และ 3) ภาวะผู้นำเชิงบริหาร เพื่อให้สามารถกระตุ้นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ประชาชนทุกภาคส่วนช่วยกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและธำรงรักษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้สมบูรณ์และสวยงาม เพื่อบูรณาการธรรมชาติที่สวยงามไว้ให้คนรุ่นหลังอีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ได้แก่ 1) ความรู้เชิงลึก 2) สภาพแวดล้อมแบบเปิด 3) แรงจูงใจภายใน และ 4) ความท้าทาย และภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบรรณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ 2) ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และ 3) ภาวะผู้นำเชิงบริหาร (Pryor, Taneja, Sewell, &Recuero, 2014, pp. 78-85; Nanus,1992, p.8; Bass, 1982 pp. 5-7)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ตัวแทนครัวเรือน เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบรรณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี พ.ศ.2560 จาก 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 และ หมู่ที่ 2 รวมทั้งสิ้น 3,016 ครัวเรือน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแทนครัวเรือน เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบรรณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี พ.ศ.2560 จาก 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 รวมทั้งสิ้น 3,016 ครัวเรือน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Green (1991, pp. 499-510) ได้กลุ่มตัวอย่าง 122 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) และแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1) ความรู้เชิงลึก 2) สภาพแวดล้อมแบบเปิด 3) แรงจูงใจภายใน และ 4) ความท้าทาย ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ 2) ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และ 3) ภาวะผู้นำเชิงบริหาร มีจำนวน 25 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ได้ค่า IOC = 0.84

2.2.3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.824

2.2.4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 122 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ กับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุ - ผลของ ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สถิติ Durbin-Watson ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุไม่เกิน 30 ปี จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท ผลการวิจัย พบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านมีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ภาวะผู้นำเชิงบริหาร ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป

2. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมและรายด้าน มีผลต่อภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ความท้าทาย ความรู้เชิงลึก สภาพแวดล้อมแบบเปิดและแรงจูงใจภายใน

3. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวม ด้านความรู้เชิงลึก ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการบังคับบัญชาบุคคลอื่นโดยได้รับการยอมรับและการยกย่องจากบุคคลอื่นไว้วางใจและให้ความร่วมมือ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกหรือสั่งการบังคับบัญชาหรือประสานงาน โดยอาศัยอำนาจหน้าที่เพื่อให้กิจกรรมการงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งเป็น

ผู้นำที่มีทั้งภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป และภาวะผู้นำเชิงบริหาร ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลตามที่ตั้งเป้าไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Nanus (1992, p.8) ได้เสนอโมเดลผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ที่ประสบความสำเร็จประกอบด้วย 1) เป้าหมายร่วม เป็นผลมาจากการสร้างวิสัยทัศน์ของผู้นำองค์กร และทีมงานร่วมกันโดยการสื่อสารความเข้าใจร่วมกัน 2) เพิ่มอำนาจให้บุคคลให้มีอิสระในการปฏิบัติงานมากขึ้น ความมีอิสระในการปฏิบัติงานนำมาซึ่งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสร้างนวัตกรรมใหม่ให้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา 3) การเปลี่ยนแปลงองค์การอย่างเหมาะสม ปรับการบริหารองค์การให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม มีการออกแบบองค์การใหม่ให้สอดคล้องต่อการกิจ และวิสัยทัศน์อยู่ตลอดเวลา 4) ความคิดเชิงกลยุทธ์มีการสร้างความคิดเชิงกลยุทธ์สู่ความสำเร็จตลอดเวลา มีการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์การตลอดเวลา ความคิดเชิงกลยุทธ์จะมุ่งไปสู่การบริหารเพื่อบริการลูกค้า การบริหารเพื่อการแข่งขัน และการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้นำองค์การจะต้องมีทั้งความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา เกิดจากผลรวมของเป้าหมายร่วมกัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bass (1985, p.157) พบว่า แนวคิดพฤติกรรมความเป็นผู้นำของเขาสอดคล้องกับแนวคิดของเบิร์นส์ ซึ่ง Bass พบว่า พฤติกรรมของผู้นำในการนำกลุ่มให้ปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ได้ผลดียิ่งขึ้นหรือให้ได้ผลเกินความคาดหวัง ผู้นำจะต้องแสดงความเป็นผู้นำทั้ง 2 ลักษณะร่วมกัน คือ ความเป็นผู้นำเชิงเป้าหมาย และความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป โดยทิศทางการแสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำจะออกมาในสัดส่วนของความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูปหรือเชิงเป้าหมายมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ 1) สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ เศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในสังคม วัฒนธรรม และประเพณีของแต่ละท้องถิ่น 2) สิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ งาน เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และวัฒนธรรมองค์กร 3) คุณลักษณะส่วนตัวของผู้นำเอง ได้แก่ บุคลิกภาพ ความสามารถเฉพาะบุคคล และความสนใจของแต่ละบุคคล และ Bass (1985, p.157) ยังได้ขยายแนวคิดของเบิร์นส์ให้ชัดเจนขึ้น โดยแสดงให้เห็นว่าเป็นทฤษฎีของการศึกษาภาวะผู้นำแนวใหม่เนื่องจากภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ (Paradigm shift) ไปสู่ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ (Visionary) และมีการกระจายอำนาจหรือเสริมสร้างพลังใจ เป็นผู้มีคุณธรรม (Moral agent) แรงกระตุ้นผู้ตามให้มีความเป็นผู้นำ Bass ได้ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยศึกษาในกลุ่มผู้นำกองทัพสหรัฐอเมริกาจำนวน 198 แห่ง พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงนั้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) การสร้างบารมี (Charisma) หมายถึง คุณลักษณะพิเศษบางอย่างในตัวผู้นำที่ทำให้ผู้ตามรู้สึกสนใจ ศรัทธา ให้ความเคารพและประทับใจเมื่ออยู่ใกล้ชิด มีความดึงดูดส่วนตัวที่ทำให้ผู้ตามเกิดความนิยมชมชอบและทำให้ผู้ตามคล้อยตาม 2) การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล (Individualized consideration) เป็นความสามารถของผู้นำที่รู้ถึงความแตกต่าง และจุดเด่นจุดด้อยของผู้ตาม ให้ความสนใจในความต้องการและความเจริญก้าวหน้าของผู้ตาม 3) การกระตุ้นทางปัญญา (Intellectual stimulation) หมายถึง การที่ผู้นำใช้ความรู้ความสามารถของตนเองกระตุ้นให้ผู้ตามเกิดการเปลี่ยนแปลง ตระหนักถึงปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยใช้ความคิด จินตนาการ ความเชื่อ และค่านิยม สื่อสารทำให้ผู้ตามเกิดความรอบคอบ ความเข้าใจ มองเห็นปัญหา รู้ลึกกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทาย และเป็นโอกาสที่ดีที่จะร่วมกันแก้ไขปัญห สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมัชชา จันทรแสง (2558) เรื่องการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์

ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาวรรณ เวศนานนท์ (2552) เรื่องภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปกับความพึงพอใจในงาน ประสิทธิภาพการทำงาน และการไม่ลาออกจากงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปมีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน ประสิทธิภาพการทำงาน และการไม่ลาออกจากงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรางคณา กาญจนพาที (2556) เรื่องภาวะผู้นำและผู้ตามที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพองค์กร: กรณีศึกษา ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านภาวะผู้นำเชิงบริหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมมีผลต่อภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ มีการนำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้เชิงลึก สภาพแวดล้อมแบบเปิด แรงจูงใจภายใน และความท้าทาย มาปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่เทศบาลตำบลปากน้ำปราณตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bass (1985, p.157) กล่าวว่า ผู้นำจำนวนไม่น้อยที่ปฏิเสธการมีความรู้เชิงลึก เพราะมองเป็นเรื่องไร้สาระ เสียเวลา สู้การเดินตามผู้ใหญ่ การมีเส้นสาย การไปร่วมกิจกรรมตีกอล์ฟกับเจ้านายไม่ได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่มีนายคนไหนที่ไม่ต้องการทีมงานที่เก่ง เพียงแต่คนที่เก่งต้องรู้จักบูรณาการความรู้ ไม่ยึดติดและปิดกั้นแนวทางที่หลากหลายมิติ การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ บวกกับการมีความรู้ความสามารถจะเป็นความสำเร็จอย่างยั่งยืนของผู้นำ การมีความรู้เชิงลึกเป็นกรอบของการผสมผสาน ระหว่างการเรียนรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และค่านิยมที่สั่งสมมานานนำไปสู่การมีความรอบรู้ ความชำนาญและความเชี่ยวชาญ เป็นการตกผลึกที่ก่อให้เกิดกรอบแนวคิดหรือองค์ความรู้ใหม่และการนำประสบการณ์และสารสนเทศใหม่ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกัน การมีความรู้เชิงลึกในความหมายอีกด้านหนึ่งอาจหมายถึงการสร้างความรู้ ซึ่งการสร้างความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ โดยคนที่มีความรู้ใหม่จะมีลักษณะรวมของการมีทักษะ ความรู้ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และกล่าวว่า ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะอาศัยบรรยากาศและสภาพแวดล้อมแบบเปิดเพื่อสร้างความเชื่อถือ ความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเต็มใจให้กันมากกว่าความเกรงใจต่อกันและกัน การมีสภาพแวดล้อมแบบเปิดประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบคือ 1) ความอิสระ 2) ความท้าทาย 3) ความเชื่อถือไว้วางใจ และ 4) การสนับสนุนความคิดและแนวทางใหม่ๆ อีกทั้งยังกล่าวว่า แรงจูงใจภายใน บันไดแห่งความสำเร็จของคนเรา คือการมีความมั่นใจในตนเอง ขอเพียงเรามีความหวัง แรงปรารถนา มีแรงจูงใจภายในที่คอยกระตุ้นเตือนและให้กำลังใจตัวเองอยู่เสมอ เพื่อให้การเดินทางสู่เป้าหมายที่วาดหวัง หลายคนมองข้ามการกระตุ้นและให้กำลังใจตนเอง ทำให้เกิดความท้อถอยและท้อแท้เมื่อเจอปัญหาขอให้คิดเสมอว่าความยากลำบากที่แสนสาหัสสาครรจ์นั้นทำให้คนประสบความสำเร็จมากมาย โดยลักษณะหรือพฤติกรรมคนที่จะมีแรงจูงใจภายในจะประกอบด้วย 1) การมีเป้าหมายที่ชัดเจน 2) มีความวิริยะอุตสาหะ และ 3) มีความมุ่งมั่น ทุ่มเทในการทำงาน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Pryor, Taneja, Sewell, & Recuero, (2014, pp. 78-85) กล่าวว่า ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะอาศัยบรรยากาศ

และสภาพแวดล้อมแบบเปิดเพื่อสร้างความเชื่อถือ ความไว้วางใจก่อให้เกิดความเต็มใจให้กันมากกว่า ความเกรงใจต่อกันและกัน การมีสภาพแวดล้อมแบบเปิด ด้านความท้าทาย การมีความท้าทายถือได้ว่าเป็นการตัดสินใจแบบกล้าเสี่ยงโดยไม่กลัวความผิดพลาด คนที่ชอบความท้าทายมักจะมีเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ การเสี่ยงของการคิดและตัดสินใจโดยไม่กลัวความผิดพลาด พร้อมกับการยอมรับความผิดเมื่อเกิดข้อผิดพลาด จะทำให้ทีมงานรู้สึกผ่อนคลายและให้อภัยอยากร่วมแรงร่วมใจทำงานให้บรรลุผลในทางตรงกันข้ามถ้ามีอคติรู้สึกละอายใจเมื่อรู้ว่าตัวเองคิดหรือตัดสินใจผิดแล้วไม่กล้ายอมรับ จะทำให้ทีมงานเกิดการต่อต้านภายในจิตใจ คนเราต้องกล้าตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งกล้าตัดสินใจอย่างคล่องแคล่วว่องไว รู้จักฉวยจังหวะและสร้างโอกาสโดยไม่ลังเล ไม่ใช่ขาดความเชื่อมั่นเมื่อเจออุปสรรคผู้นำจะพูดให้กำลังใจทีมงานให้กล้าเผชิญ กล้าลอง กล้าท้าทายกับปัญหา โดยการท้าทายนั้นต้องไม่ท้าทายแบบบ้าบิ่น พุ่มสุดตัวไม่กลัวตาย แต่เป็นการท้าทายอย่างมีสติสัมปชัญญะ การตัดสินใจอย่างละเอียดรอบคอบ ถ้ามีความกล้าและความระมัดระวังมากเกินไปจะทำให้คนเราขาดความกล้าได้ กล้าเสีย และไม่ยอมลงมือทำอะไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ์กาญจน์ ปฏิพันธ์ (2555) เรื่องโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ด้านแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมแบบเปิด ความรู้เชิงลึก และความท้าทายที่เป็นตัวแปรแฝงของสภาพแวดล้อมแบบเปิด อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพันธุ์ ฉัตรเบญจนันท์ และชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ (2558) เรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อละยังคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมัชชา จันทรแสง (2558) เรื่องการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

3. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวม ด้านความรู้เชิงลึก ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้อย่างประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ์กาญจน์ ปฏิพันธ์ (2555) เรื่องโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ด้านแรงจูงใจภายใน สภาพแวดล้อมแบบเปิด ความรู้เชิงลึก และความท้าทายที่เป็นตัวแปรแฝงของสภาพแวดล้อมแบบเปิด มีอิทธิพลกับการแสดงออกภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพันธุ์ ฉัตรเบญจนันท์

และชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ (2558) เรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงกับคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมัชชา จันทรแสง (2558) เรื่องการพัฒนาารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 18 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. นำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านความท้าทาย ภาวะผู้นำวิสัยทัศน์ มาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารของเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ด้านภาวะผู้นำเชิงปฏิรูป ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก ด้านสภาพแวดล้อมแบบเปิด และด้านแรงจูงใจภายใน มาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ภาวะผู้นำเชิงบริหาร ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นำปัจจัยที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านความรู้เชิงลึก และด้านความท้าทาย มาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบางละมุง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ให้ทั่วทั้งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยในภาพกว้างและครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ควรทำการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่จะส่งผลให้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติกาญจน์ ปฏิพันธ์. (2555). โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร
สถานศึกษาอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 จิรัฏฐ์ ฉัตรเบญจนันท์ และชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์. (2558). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัย
 ที่ส่งผลต่อละเลยคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษา. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**, 8(1), 144-161.
 นิตยา งามยิ่งยง และละเอียด ศิลาน้อย. (2560). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ชุมชน
 บริเวณริมฝั่งคลองดำเนินสะดวก ในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดราชบุรี. **วารสารวิทยาลัย
 ดุสิตธานี**, 11(1), 149-166.
 รัตนวรรณ เวทนานนท์. (2552). ภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปกับความพึงพอใจในงาน **ประสิทธิภาพ
 การทำงาน และการไม่ลาออกจากงาน**. การศึกษาเฉพาะบุคคลบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
 วรางคณา กาญจนพาที. (2556). ภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กร:
กรณีศึกษานาการเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
 สมัชชา จันทร์แสง. (2558). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะ
**ผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 18**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
 สุชน อินทเสมอ. (2555, มกราคม-มิถุนายน). ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจังหวัด
 ประจวบคีรีขันธ์: กรณีศึกษาตำบลปากน้ำปราณ. **วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร**, 7(1), 10-23.
 เสรี หมุ่น้อย. (2553, พฤษภาคม 7). องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ. สัมภาษณ์.
 สำนักงานเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ. (2560). ประวัติความเป็นมาเทศบาลตำบลปากน้ำปราณ.
 ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
 Bass B., M. (1985). **Leadership and performance beyond expectation**. New York: Free
 Press.
 Green, S., B. (1991). How Many Subjects Dose It Take to Do a Regression Analysis?
Multivariate Behavioral Research, 26(3), 499-510.
 Nanus, B., R. (1992). **Visionary Leadership: Creating a Compelling Sense of Direction for
 Your Organization**. San Francisco: Jossey-Bass.
 Pryor, M.G., Taneja, S., Sewell, S., &Recuero, A.M. (2014). Strategic Crisis Management:
 A Basis for Renewal and Crisis Prevention. **Journal of Management Policy and
 Practice**, 15(1), 78-85.

The School Based Management Issues by the Opinions of The School Administrators and the Teachers Under The Lopburi Primary Educational Service Office

Suwanara Nathong

Master of Education, Educational Administration Programe, Thepsatri Rajabhat University

Apison Pachanavon And Sunchai Chucheeep

Lecturer of Education Faculty, Thepsatri Rajabhat University

Corresponding Author: s_nathong@outlook.co.th

Received: August 18, 2020 **Revised:** November 25, 2020 **Accepted:** December 3, 2020

Abstract

The research aimed to 1) study the School Based Management Issues by the Opinions of the School Administrators and the Teachers Under the Lopburi Primary Educational Service Office and 2) compare the School based management issues by the opinions perceived by administrators and teacher under the Lopburi Primary Educational Service Office when classified by work position, gender, age, educational level, work experience, and school size. The sample consisted of 1,781 people which were 137 school administrators and 1,581 teachers and staffs, working in the school administrators and teacher under the Lopburi primary educational service office The research instrument was a questionnaire with a reliability value of 0.903. Data were analyzed in terms of mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and Scheffé's method.

Findings indicated that: 1.The School Based Management Issues by the Opinions of The School Administrators and the Teachers Under the Lopburi Primary Educational Service Office was at a low level. 2.The School Based Management Issues by the Opinions of The School Administrators and the Teachers Under the Lopburi Primary Educational Service Office when classified by age the difference was statistically significant at the .05 level. However, when classified by work position, gender, educational level, work experience, and school size, it was not different.

Keywords: The School Based Management, Educational Administration, The Lopburi Primary Educational Service

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี

สุวรรณรา นาทอง

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

อภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ และ สรรชัย ชูชีพ

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Corresponding Author: s_nathong@outlook.co.th

ได้รับบทความ: 18 สิงหาคม 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 25 พฤศจิกายน 2563 ตอรับตีพิมพ์: 3 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี และ 2) เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2561 แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 137 คน ครูและบุคลากร จำนวน 1,581 คน รวมเป็น 1,718 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2561 จำนวน 358 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.903 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1.ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย 2.ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เมื่อจำแนกตามอายุ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา และวิทยฐานะ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน, การบริหารการศึกษา, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลพบุรี

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2552, หน้า 5) ได้กำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษา ทั้งในด้านสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างเสมอภาคกันในการได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งการจัดการศึกษาจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนเป็นการศึกษาตลอดชีวิต ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงให้ทุกคนทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการศึกษาอันเป็นหลักการพื้นฐานที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก จึงได้กำหนดเป้าหมายและหลักการ สิทธิและโอกาส ระบบการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา โครงการบริหารจัดการคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษา งบประมาณทางการศึกษา สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้มีเอกภาพด้านนโยบาย มีความหลากหลายในการปฏิบัติ โดยยึดหลักการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรฐานการศึกษาและการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา ยึดหลักการส่งเสริมมาตรฐานและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้บุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)

การกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาตามแนวการปฏิรูประบบการบริหารการศึกษานั้น มุ่งกระจายอำนาจการตัดสินใจไปยังผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และชุมชนให้มากที่สุด ให้ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การจัดการศึกษา แนวคิดดังกล่าวตรงกับแนวคิดในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management หรือ SBM) หรือให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของการบริหารโดยตรงเป็นแนวคิดที่มุ่งให้สถานศึกษา มีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการโรงเรียน โดยมีความเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจากการตัดสินใจของคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด (Wohlstetter, 1995)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM) เป็นวิธีการหนึ่งที่โรงเรียนต่างๆ นำมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โดยรูปแบบการบริหารงานของแต่ละโรงเรียนมีแนวทางและปัญหาต่างกันไปตามบริบทของโรงเรียนและมีจุดมุ่งหมายให้กระบวนการบริหารงานโรงเรียนในรูปแบบการใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานทุกด้านในโรงเรียนโดยเฉพาะงานวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารงานโรงเรียนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้าการบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กล่าวคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังผลการวิจัยของ เสาร์ วงศ์กระจ่าง (2549, หน้า 74) พบว่า สภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสำเร็จการบริหารงาน

วิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 3 โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับวิจัยเรื่อง กรณีศึกษาสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (โรงเรียนขนาดเล็ก) โรงเรียนบ้านหนองหัวช้าง อำเภอนาทม จังหวัดดงหลวง จังหวัดดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ด้านความร่วมมือจากชุมชน เพื่อแก้ปัญหาที่สำคัญและเร่งด่วนของทุกสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการขาดแคลนครูงบประมาณไม่เพียงพอ และขาดสื่อเทคโนโลยี โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา องค์กรท้องถิ่น เครือข่ายสถานศึกษา ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งเป็นแรงสนับสนุนให้โรงเรียนขนาดเล็กได้รับการพัฒนาต่อยอดทั้งในด้านการบริหารจัดการ งบประมาณ ตลอดจนทรัพยากรต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ (จันทร์จิรา จุมพลหล้า, 2557, หน้า 19)

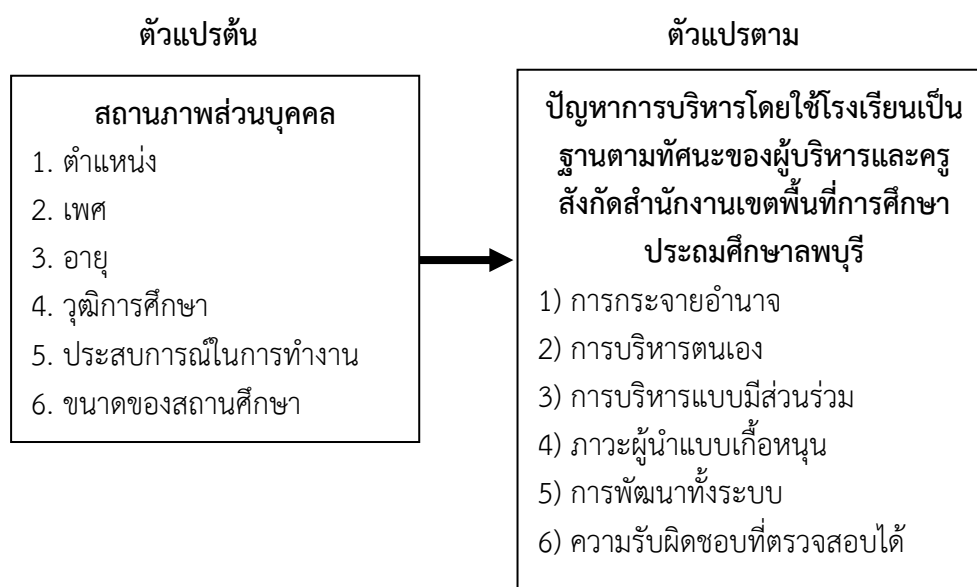
จากสภาพและปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารและจัดการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางสู่การปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) การกระจายอำนาจ 2) การบริหารตนเอง 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 4) ภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน 5) การพัฒนาทั้งระบบ และ 6) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ และสถานภาพเป็นตัวแปรต้น ได้แก่ 1) ตำแหน่ง 2) เพศ 3) อายุ 4) วุฒิการศึกษา 5) ประสบการณ์ในการทำงาน และ 6) ขนาดของสถานศึกษา

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2561 แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 137 คน ครูและบุคลากร จำนวน 1,581 คน รวมเป็น 1,718 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1, 2561) และผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 119 คน ครูและบุคลากร จำนวน 1,553 คน รวมเป็น 1,672 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2, 2561) รวมทั้งสิ้น 3,390 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 256 คน และครูจำนวน 3,134 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2561 ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 358 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (สุวรรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2553, หน้า 45) และกำหนดสัดส่วนผู้บริหารต่อครูเป็น 50:50 ได้ผู้บริหาร 179 คน และครู 179 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ 1) การกระจายอำนาจ 2) การบริหารตนเอง 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 4) ภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน 5) การพัฒนาทั้งระบบ และ 6) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ มีลักษณะเป็นตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (Numerical Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยมีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี

2.2.2 การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทำการตรวจสอบเบื้องต้น และมีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รอบรู้เฉพาะเรื่อง (Subject Matter Specialists) จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ครอบคลุมความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

2.2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษา 10 คน และครู 20 คน ในสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability)

2.2.4 ตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีการของ Cronbach (1990, p.160) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.903

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัยในการติดต่อหน่วยงานที่เก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเสนอต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์สำหรับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง พร้อมตรวจสอบความเรียบร้อยในการตอบแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

4.1 การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนและร้อยละ

4.2 ระดับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหาร และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวมเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

4.3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหาร และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี โดยใช้การทดสอบที (T-Test) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง เพศ และวุฒิการศึกษา การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดสถานศึกษา และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1) ผู้บริหารสถานศึกษา	179	50.00
2) ครูผู้สอน	179	50.00
2. เพศ		
1) ชาย	167	46.6
2) หญิง	191	53.4
3. อายุ		
1) ต่ำกว่า 30 ปี	106	29.6
2) 30 – 40 ปี	150	41.9
3) สูงกว่า 40 ปี	102	28.5
4. วุฒิการศึกษา		
1) ปริญญาตรี / เทียบเท่า	200	55.9
2) สูงกว่าปริญญาตรี	158	44.1

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
5.ประสบการณ์ในการทำงาน		
1) น้อยกว่า 10 ปี	112	31.3
2) 10 - 20 ปี	150	41.9
3) มากกว่า 20 ปี	96	26.8
6. ขนาดของสถานศึกษา		
1) ขนาดเล็ก (นักเรียน 1 – 120 คน)	154	43.0
2) ขนาดกลาง (นักเรียน 121 – 300 คน)	180	50.3
3) ขนาดใหญ่ (นักเรียน 301 คนขึ้นไป)	24	6.7

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.4 อายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.9 มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 55.9 มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 -20 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.9 เป็นสถานศึกษาขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.3

2. ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี

ตาราง 2 ระดับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ภาพรวม

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับของปัญหา		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการกระจายอำนาจ	2.04	0.32	น้อย
2. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม	2.05	0.42	น้อย
3. ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน	2.01	0.38	น้อย
4. ด้านการบริหารตนเอง	2.24	0.35	น้อย
5. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	2.85	0.36	น้อย
ภาพรวม	2.21	0.21	น้อย

จากตาราง 2 พบว่า ระดับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ด้านภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.21$, S.D.=0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายข้อ ได้แก่ 1) ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล ($\bar{X}=2.85$, S.D.= 0.36) 2) ด้านการบริหารตนเอง ($\bar{X}=2.24$, S.D.= 0.35) 3) ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.05$, S.D.= 0.42) 4) ด้านการกระจายอำนาจ ($\bar{X}=2.04$, S.D.= 0.32) และ 5) ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน ($\bar{X}=2.01$, S.D.= 0.38) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี โดยใช้การทดสอบที (T-Test) สำหรับ ตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับ ตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มและทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้เชฟเฟ (Scheffe's Test)

ตาราง 3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ผู้บริหาร (n=179)		ครู (n=179)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการกระจายอำนาจ	2.02	0.33	2.06	0.31	1.134	0.258
2. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม	2.05	0.43	2.05	0.41	0.083	0.934
3. ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน	1.99	0.40	2.03	0.36	0.885	0.377
4. ด้านการบริหารตนเอง	2.16	0.36	2.31	0.32	4.085	0.000*
5. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	2.88	0.40	2.82	0.32	1.732	0.084
ภาพรวม	2.18	0.23	2.23	0.20	1779	0.076

*p ≤ .05

จากตาราง 3 พบว่า ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของบริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่งในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการบริหารตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามเพศ

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ชาย (n=160)		หญิง (n=173)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการกระจายอำนาจ	2.05	0.32	2.03	0.32	0.481	0.631
2. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม	2.05	0.44	2.05	0.40	0.167	0.868
3. ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน	2.03	0.39	2.00	0.37	0.669	0.504
4. ด้านการบริหารตนเอง	2.22	0.32	2.25	0.37	0.726	0.469
5. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	2.88	0.37	2.82	0.35	1.426	0.155
ภาพรวม	2.21	0.21	2.20	0.22	0.581	0.562

*p ≥ .05

จากตาราง 4 พบว่า ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำแนกตามเพศ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามอายุ

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการกระจายอำนาจ	ระหว่างกลุ่ม	0.118	2	0.059	0.552	0.576
	ภายในกลุ่ม	37.935	355	0.107		
	รวม	38.053	357			
2. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	0.341	2	0.227	1.539	0.216
	ภายในกลุ่ม	52.401	355	0.148		
	รวม	52.855	357			
3.ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	0.297	2	0.148	1.176	0.310
	ภายในกลุ่ม	44.805	355	0.126		
	รวม	45.102	357			
4.ด้านการบริหารตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	0.297	2	0.148	1.176	0.310
	ภายในกลุ่ม	44.805	355	0.126		
	รวม	45.102	357			
5.ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	ระหว่างกลุ่ม	0.886	2	0.443	3.325	0.037*
	ภายในกลุ่ม	47.269	355	0.133		
	รวม	48.155	357			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.091	2	0.046	0.948	0.388
	ภายในกลุ่ม	48.155	355	0.048		
	รวม	17.161	357			

*p ≤ .05

จากตาราง 5 พบว่า ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามอายุ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าด้านการตรวจสอบและถ่วงดุลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติจึงใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's Method) แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของเปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามอายุ ในด้านที่ 5 ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	สูงกว่า 40 ปี
		2.79	2.91	2.85
ต่ำกว่า 30 ปี	2.79	-	0.12*	0.06
30 – 40 ปี	2.91	-	-	0.06
สูงกว่า 40 ปี	2.85	-	-	-

* $p \leq .05$

จากตาราง 6 พบว่า ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามอายุ ด้านที่ 5 การตรวจสอบและถ่วงดุล แตกต่างกัน 1 คู่ ได้แก่ อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่างกับอายุระหว่าง 30-40 ปี

ตาราง 7 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ปริญญาตรี/เทียบเท่า		สูงกว่าปริญญาตรี		t	p
	(n=200)		(n=158)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการกระจายอำนาจ	2.03	0.33	2.06	0.31	0.942	0.347
2. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม	2.03	0.42	2.08	0.43	0.960	0.338
3. ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน	1.98	0.43	2.06	0.31	2.156	0.032*
4. ด้านการบริหารตนเอง	2.21	0.35	2.27	0.34	1.656	0.099
5. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	2.87	0.36	2.82	0.36	1.266	0.206
ภาพรวม	2.19	0.23	2.23	0.19	1.754	0.082

* $p \leq .05$

จากตาราง 7 พบว่า ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการกระจายอำนาจ	ระหว่างกลุ่ม	.175	2	.088	.820	.441
	ภายในกลุ่ม	37.878	355	.107		
	รวม	38.053	357			
2. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	.254	2	.127	.701	.497
	ภายในกลุ่ม	64.406	355	.181		
	รวม	64.660	357			
3. ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	.018	2	.009	.060	.942
	ภายในกลุ่ม	52.837	355	.149		
	รวม	52.855	357			
4. ด้านการบริหารตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	.159	2	.080	.628	.534
	ภายในกลุ่ม	44.943	355	.127		
	รวม	45.102	357			
5. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	ระหว่างกลุ่ม	.465	2	.055	1.153	.317
	ภายในกลุ่ม	47.690	355	.048		
	รวม	48.155	357			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.111	2	.055	1.153	.317
	ภายในกลุ่ม	17.050	355	.048		
	รวม	17.161	357			

*p > .05

จากตาราง 8 พบว่า ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการกระจายอำนาจ	ระหว่างกลุ่ม	0.030	2	0.015	0.141	0.868
	ภายในกลุ่ม	38.022	355	0.107		
	รวม	38.053	357			
2. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	0.131	2	0.066	0.361	0.697
	ภายในกลุ่ม	64.529	355	0.182		
	รวม	64.660	357			
3. ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	0.095	2	0.047	0.319	0.727
	ภายในกลุ่ม	52.760	355	0.149		
	รวม	52.855	357			
4. ด้านการบริหารตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	0.660	2	0.330	2.638	0.073
	ภายในกลุ่ม	44.442	355	0.125		
	รวม	45.102	357			
5. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	ระหว่างกลุ่ม	0.024	2	0.012	0.090	0.914
	ภายในกลุ่ม	48.130	355	0.136		
	รวม	48.155	357			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.050	2	0.025	0.516	0.598
	ภายในกลุ่ม	17.111	355	0.048		
	รวม	17.161	357			

*p > .05

จากตาราง 9 พบว่า ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ด้านภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

จะต้องปฏิบัติงานตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 งาน ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป จึงทำให้การบริหารงานในโรงเรียนมีความเรียบร้อยราบรื่น อีกทั้งยังมีระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก จึงส่งผลให้การบริหารสถานศึกษามีคุณภาพซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ บุญฝึก (2560) เรื่องปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของบริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี

2.1 ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความรู้ความเข้าใจแนวการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สนับสนุนนโยบายของชาติในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสาระสำคัญตามมาตรา 39 และมาตรา 40 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งได้กำหนดให้การกระจายอำนาจการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงและให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาของแต่ละสถานศึกษาทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ดังนั้นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ทำให้การบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนประสบผลสำเร็จได้ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ วัชรภรณ์ บุญฝึก (2560) เรื่องปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามเพศ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารสถานศึกษาต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในสถานศึกษาทุกคน ต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การให้ความร่วมมือในด้านความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงต่างก็เห็นความสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่จะช่วยให้การดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่นและมีการคล่องตัว เป็นผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีทัศนะในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ วัชรภรณ์ บุญฝึก (2560) เรื่องปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 1 จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน

2.3 ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกอายุ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า ย่อมมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ในการทำงาน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้มากกว่าบุคลากรที่อายุน้อยซึ่งการพัฒนาสถานศึกษาจะต้องทำอย่าง

ต่อเนื่องจึงจะประสบผลสำเร็จ ดังนั้นบุคลากรทุกคนต้องมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จากที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุแตกต่างกัน ย่อมมีทัศนะในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานแตกต่างกันด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของ ศุภลักษณ์ บุญอยู่ (2561) เรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD) ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิจำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน

2.4 ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นงานที่ต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ โดยต้องมีความร่วมมือ เพราะการสอนงาน การแนะนำ เพื่อให้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อัญญากร เกตมาลา (2560) เรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่าง

2.5 ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานต่างๆ ในสถานศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย เพื่อให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่ต้องการจึงส่งผลให้บุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันมีทัศนะการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ วัชรภรณ์ บุญฟัก (2560) เรื่องปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครู เมื่อเปรียบเทียบและประสบการณ์ในการทำงานต่างมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไม่แตกต่างกัน

2.6 ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ จะต้องปฏิบัติงานตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 งาน ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป จึงทำให้การบริหารงานในโรงเรียน เมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษาจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลวิจัยของ ศุภลักษณ์ บุญอยู่ (2561) เรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD) ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อระดับปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นจำแนกตามขนาดโรงเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยโดยเสนอจากผลการวิจัยในรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในแต่ละด้านดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ด้านหลักการกระจายอำนาจ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดแนวทางในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของสถานศึกษาและให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ด้านหลักการมีส่วนร่วม ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำสาระสำคัญหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการกับบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

3. ด้านหลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการกำกับและติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา และเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปี ของสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ด้านหลักการบริหารตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาควรขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณให้เกิดความรวดเร็วและเกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น

5. ด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องร่วมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก โดยมีการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษา ประชาชนและส่วนกลางเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงให้การจัดการศึกษาได้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี

2. ควรศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้การบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- จันทร์จิรา จุมพลหล้า. (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม). รูปแบบความสำเร็จการจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**, 7(2), 1-7.
- วัชรภรณ์ บุญฝึก. (2560). ปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศุภลักษณ์ บุญอยู่. (2561). ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD) ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- สุวีย์ ศิริโกภาภิรมย์. (2553). **วิทยาการจัดการ**. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1. (2561). **ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสังกัด สพป.ลพ. เขต 1**. สืบค้น พฤษภาคม 7, 2562, จาก https://data.boppobec.info/emis/school.php?Area_CODE=1601
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2. (2561). **ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสังกัด สพป.ลพ. เขต 2**. สืบค้น พฤษภาคม 7, 2562, จาก https://data.boppobec.info/emis/school.php?Area_CODE=1602
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2552). **คุณภาพของครูสู่คุณภาพการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- เสาร์ วงศ์กระจ่าง. (2549). **ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อัษฎากร เกตมาลา. (2560). **สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Cronbach, L., J. (1990). **Essentials of Psychological Testing (5th ed.)**. New York: Harper Collins Publishers.
- Wohlstetter, Priscilla. (1995). Getting School-Based Management Right: What Works and What Doesn't. **Phi Delta Kappan**, (77), 22-25.

Quality of Working Life and Work Efficiency of Government Officials Under The Ministry of Industry

Sudarat Subin

Students in the Master of Business Administration Program

(Visionary Leaders), Ramkhamhaeng University

Konkorn Kanchanaphokin

Independent research advisor Master of Business Administration,

Ramkhamhaeng University

Corresponding Author: s_subin@hotmail.com

Received: August 26, 2020 **Revised:** December 21, 2020 **Accepted:** December 28, 2020

Abstract

The research aimed to 1) study work efficiency of government officials under the Ministry of Industry and 2) investigate the relationships between quality of working life and work efficiency of government officials under the Ministry of Industry. The population of the study were 400 government officials under the Ministry of Industry by using accidental sampling. The instrument used in the study was a questionnaire and the data was analyzed by means of frequency, percentage, mean, standard deviation, and correction analysis.

The results revealed that work quality of government officials under the Ministry of Industry consisted of three sections; quality, quantity, and rapidness. The holistic attitude of the officials was at high level which was 3.98. Having been considered in individual sections, the attitudes of the officials were at high level. The mean of rapidness of working was 4.08, and the quality of work was 3.95 while the quantity of work was 3.90. According to the relationships between quality of working life and work efficiency of government officials under the Ministry of Industry, the result was at $R = 0.446$ when considered holistically. On the other hand; considered individually quality of working life and work efficiency, the quality of work was $R = 0.425$. The quantity of work was $R = 0.480$ and the rapidness of working was $R = 0.248$. The result disclosed positively statistical significance at 0.05.

Keywords: Quality of Working Life, Work Efficiency, Ministry of Industry

คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงาน ของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สุดารัตน์ สubin

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Visionary Leaders) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กรเอก กาญจนโกคิน

อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Corresponding Author: s_subin@hotmail.com

ได้รับบทความ: 18 กันยายน 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 21 ธันวาคม 2563 ตอรับตีพิมพ์: 28 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม 2) แสวงหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ข้าราชการจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมจำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแจกแจงความถี่ และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ พบว่า 1) ประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน มีระดับความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพโดยรวม แต่ละด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นระดับมากในทุกๆ ข้อ ได้แก่ ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ด้านคุณภาพของงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ด้านปริมาณงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 2) ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม พบว่า ในภาพรวม ($R = 0.446$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คุณภาพชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านคุณภาพของงาน ($R = 0.425$) ด้านปริมาณงาน ($R = 0.480$) และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ($R = 0.248$) โดยสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิตในการทำงาน, ประสิทธิภาพในการทำงาน, กระทรวงอุตสาหกรรม

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2551 ในมาตรา 34 บัญญัติไว้ว่า “การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี” (สำนักงาน ก.พ., 2551) ด้วยเหตุนี้เอง การสร้างคุณภาพชีวิตการทำงานจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญมากเพราะส่งผลต่อการทำงาน นำไปสู่ประสิทธิภาพของงาน ซึ่งก็คือการบรรลุเป้าหมายขององค์กร เพราะฉะนั้นคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี และการทำงานที่มีประสิทธิภาพจึงมีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กร และข้าราชการส่วนใหญ่ก็จะใช้เวลาเกือบทั้งหมดไปกับการทำงาน ฉะนั้นการทำงานถือเป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิต การทำงานอย่างมีความสุขและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ด้วยเหตุนี้เอง ไม่ว่าจะเป็นงานอยู่ในสายอาชีพใด ตำแหน่งใดก็ตามย่อมที่จะอยากมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน เพราะเมื่อทำงานได้อย่างมีอาชีพแล้วนั้นผลลัพธ์ที่ได้ก็จะส่งผลดีให้กับตัวเองและองค์กร แต่การที่บุคคลจะทำงานให้กับองค์กรได้ดีมากน้อยเพียงใด ล้วนมีปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากมาย ทั้งในปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญและส่งผลต่อบุคลากรที่อาจส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จได้ดังที่มุ่งหวังไว้ ทำให้คุณภาพประสิทธิภาพในการทำงานงานลดลง การทำงานล่าช้ากว่าปกติ และส่งผลเสียต่อองค์กรโดยรวมได้ (ทศพร จิรกิจวิบูลย์, 2556; กรองกาญจน์ เอกพิพัฒน์วงศ์, 2560)

จากปัญหาดังกล่าว จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้ศึกษาวิจัยมีความสนใจศึกษาถึง คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นด้านลักษณะงาน ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ด้านนโยบายองค์กร ด้านผลตอบแทน และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ย่อมมีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานที่อาจส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่องค์กรจะต้องตรวจสอบปัจจัยดังกล่าว เพื่อจะได้นำผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงให้ข้าราชการมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดีมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน และพัฒนาการปฏิบัติงาน ส่งผลให้ข้าราชการมีความสุขในการทำงานมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ และปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร ประชาชนและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
2. เพื่อแสวงหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกัน
2. คุณภาพชีวิตการทำงานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

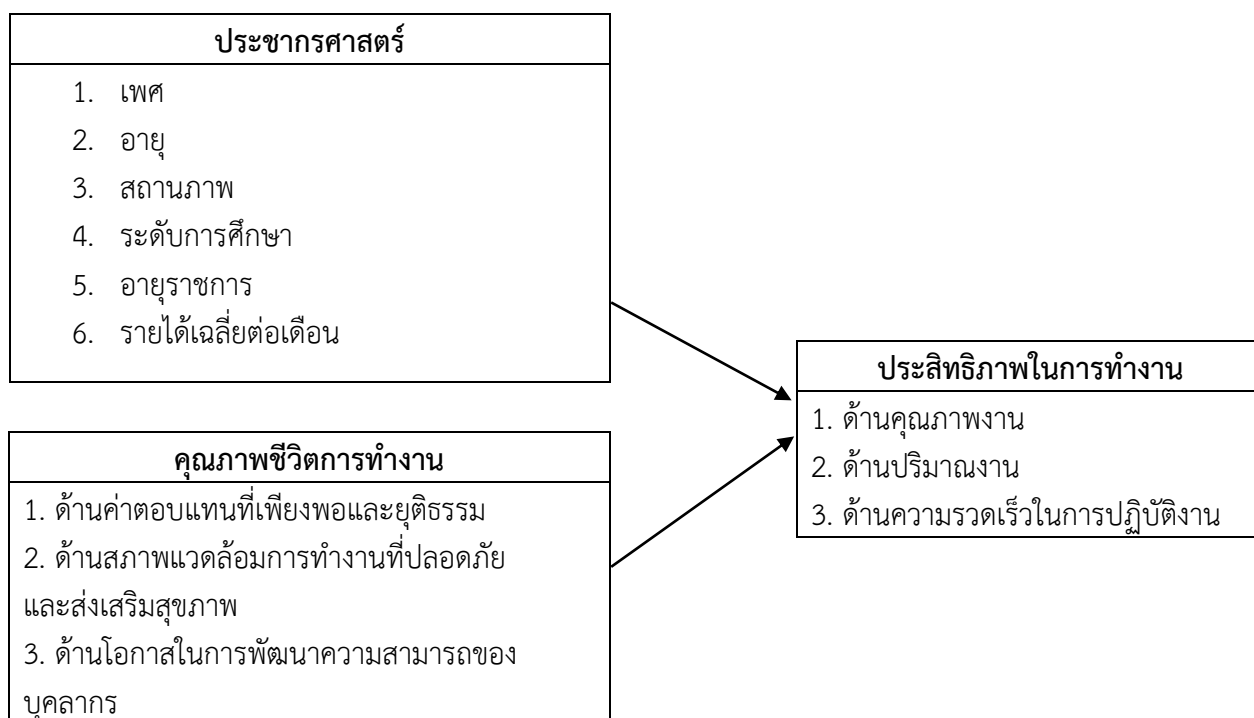
1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์เรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการหน่วยงานระดับกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีการสุ่มเลือกตัวอย่าง จำนวน 400 คน
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ศึกษา คือ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาข้าราชการหน่วยงานระดับกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
4. ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาตั้งแต่ เดือน สิงหาคม 2562 ถึง เดือน ตุลาคม 2562 รวมระยะเวลา 3 เดือน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการค้นคว้าข้อมูลพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำงานที่มีความเหมาะสม สมดุล และยังเป็นการสร้างบรรยากาศในการทำงาน ช่วยให้ผู้ทำงานได้รับความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ และด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร และประสิทธิภาพในการทำงาน หมายถึง ผลสำเร็จของการทำงานที่เกิดจากการที่บุคคลตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ทำงานได้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร ด้วยความทันเวลาและมีคุณภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ด้านคุณภาพงานของงาน ด้านปริมาณงาน และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย ประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานแบ่งย่อยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม 2) ด้านสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ 3) ด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการทำงานแบ่งย่อยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณภาพงาน 2) ด้านปริมาณงาน 3) ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ทฤษฎีความต้องการของเฮิร์เบอร์ก และทฤษฎีความต้องการของแมคเคลแลนด

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

อุตสาหกรรม จำนวน 400 คน ตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ และสัมพันธ์อย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน ได้แก่ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ และด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการทำงาน ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.2 การสร้างคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน แล้วนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC = 0.86 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.875 แล้วนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง จำนวน 400 ชุด และนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) วิเคราะห์คุณภาพชีวิตในการทำงานและประสิทธิภาพในการทำงาน โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิเคราะห์ความแตกต่างโดยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้สถิติ T-Test และสถิติ One-way ANOVA

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 ผู้ตอบส่วนใหญ่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในระดับ 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพ และด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร พบว่า ข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีระดับความคิดเห็นโดยรวมแต่ละด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

คุณภาพชีวิตการทำงาน	Mean ($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม	3.38	.822	ปานกลาง
2. ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ	3.69	.716	มาก
3. ด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถ ของบุคลากร	3.69	.730	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านคุณภาพชีวิตการทำงาน	3.58	.644	มาก

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน พบว่า ข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีระดับความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพโดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นระดับมาก ในทุกๆ ข้อ ได้แก่ ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ด้านคุณภาพงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ด้านปริมาณงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ตามลำดับ แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ประสิทธิภาพในการทำงาน	Mean ($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านคุณภาพงาน	3.95	.511	มาก
2. ด้านปริมาณงาน	3.90	.551	มาก
3. ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน	4.08	.522	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน	3.98	.456	มาก

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์คุณภาพชีวิตการทำงานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการทำงาน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านคุณภาพงานคิดเป็นร้อยละ 29.2 ด้านปริมาณงานคิดเป็นร้อยละ 38.3 และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงานคิดเป็นร้อยละ 6.6

อภิปรายผล

1. คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ และด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร พบว่า ข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีระดับความคิดเห็นโดยรวมแต่ละด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ระดับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน พบว่า ข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีระดับความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพโดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นระดับมากในทุกๆ ข้อ ได้แก่ ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ด้านคุณภาพของงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ด้านปริมาณงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ตามลำดับ เนื่องจากความสามารถของการทำงานของบุคลากรขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการทำงาน และคุณภาพชีวิตในการทำงาน

การวิเคราะห์ลักษณะของประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกัน พบว่า เพศ มีประสิทธิภาพในการทำงานที่แตกต่างกันด้านปริมาณงาน อายุ มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน สถานภาพสมรส มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ไม่แตกต่างกันด้านคุณภาพงาน ด้านปริมาณงาน และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษามีประสิทธิภาพในการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน ด้านคุณภาพงาน ด้านปริมาณงาน และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน อายุราชการ มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน ด้านคุณภาพงาน ด้านปริมาณงาน และ ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีประสิทธิภาพในการทำงานที่แตกต่างกัน ด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลดา อักษรศิริวิทยา (2559) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายการเดินรถองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถของการทำงานของคนแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน จึงสรุปได้ว่าบุคคลจะมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ต้องเกิดจากความขยันหมั่นเพียรมีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ในงานพร้อมด้วยจิตใจที่ซื่อสัตย์ และภักดีต่อองค์กรงานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้หรือดียิ่งขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตการทำงานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการทำงาน โดยอภิปรายแยกเป็นแต่ละด้านดังนี้

2.1 ผลการศึกษาที่พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านคุณภาพของงานคิดเป็นร้อยละ 29.2 ด้านปริมาณงานคิดเป็นร้อยละ 38.3 และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงานคิดเป็นร้อยละ 6.6 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เพ็ญศรี เวชประพนธ์ (2557) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสงขลาที่อ้างอิงทฤษฎีความต้องการของ Maslow เกี่ยวกับความต้องการเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโดยสรุปว่า จากทฤษฎีความต้องการของ Maslow แสดงให้เห็นว่าบุคคลมีความต้องการเป็นลำดับขั้น และมนุษย์มีความต้องการที่ไม่สิ้นสุดและความต้องการนั้นก่อให้เกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว

เมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว จะเริ่มลดความสำคัญนั้นลงและเกิดความต้องการใหม่ เช่น ในหน่วยงานที่จัดให้มีรายได้พอสมควรแล้วและสภาพแวดล้อมของงานดีแล้ว การปรับปรุงสิ่งเหล่านี้ให้ดีขึ้นจะไม่เพิ่มแรงจูงใจเลยเนื่องจากบุคคลส่วนใหญ่ได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับนี้เป็นอย่างดีแล้ว

2.2 ผลการศึกษาที่พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านคุณภาพของงานคิดเป็นร้อยละ 39.7 ด้านปริมาณงานคิดเป็นร้อยละ 43.6 และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงานคิดเป็นร้อยละ 28.5 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาริณี โพธิราช (2558) ศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของลูกจ้างในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ได้กล่าวว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life) เป็นส่วนหนึ่งของคุณภาพชีวิตที่สำคัญกับทรัพยากรมนุษย์หรือคนทำงานเป็นหลักที่มีต่อการได้รับค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม (Adequate and Fair Compensation) สภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ (Safe and Healthy Working Condition) ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน (Growth and Security) โอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคคล (Development of Human Capacities) การบูรณาการทางสังคม หรือการทำงานร่วมกัน (Social Integration) ประชาธิปไตยในองค์กร (Constitutionalism) ความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว (Total Life Space) และลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม (Social Relevance)

2.3 ผลการศึกษาที่พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านคุณภาพงานคิดเป็นร้อยละ 43.8 ด้านปริมาณงานคิดเป็นร้อยละ 41.1 และด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงานคิดเป็นร้อยละ 30.2 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวัตร เป็งวันปลูก (2560) ศึกษาเรื่อง ลักษณะทางประชากรศาสตร์และแรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักกายภาพบำบัดบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน หมายถึง การกระทำของแต่ละคนที่มีความสามารถและความพร้อมในการตั้งใจทำงานอย่างสุดความสามารถ ด้วยความมุ่งมั่นแน่วแน่และใส่ใจในการลงมือทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลอย่างมุ่งมั่นแน่วแน่ ทำงานให้เรียบร้อย มีการวางแผนก่อนลงมือทำงานแต่ละงานที่ได้รับมอบหมาย มีการวางแผนทางก่อนการทำงานอย่างรอบคอบ ทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด ผลสำเร็จของงานที่มีความถูกต้องมากที่สุด ไม่ทำงานซ้ำและผลของงานผ่านการประเมินตามตัวชี้วัดตามระดับที่องค์กรกำหนด จึงกล่าวได้ว่าคนแต่ละคน ผลของการทำงานจะมีประสิทธิภาพในการทำงานล้วนแต่เกิดขึ้นได้เพราะความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม มีความรับผิดชอบและมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน มีความซื่อสัตย์และไม่คิดร้ายต่อหน่วยงาน ผลงานที่ออกมาจึงประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หน่วยงานได้วางไว้หรือบรรลุเป้าหมายที่สูงกว่า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารควรมีการกำหนดนโยบายองค์กรให้มีความชัดเจนแน่นอน และยุติธรรม รวมถึงมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของข้าราชการ เปิดโอกาสให้ข้าราชการได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ โดยมีการเสนอข้อมูลหรือข้อคิดเห็นต่อผู้บริหารในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงาน

2. ผู้บริหารควรจัดสรรกำลังคนให้เหมาะสมกับปริมาณงาน เพื่อที่ข้าราชการจะได้ไม่เหนื่อยล้าจากการทำงานมากเกินไป เป็นการส่งเสริมให้ข้าราชการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผู้บริหารควรจัดให้มีการสำรวจความคิดเห็น และสอบถามปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อจะได้รับทราบปัญหาในการปฏิบัติงานที่แท้จริง รวมทั้งสอบถามความต้องการของข้าราชการ โดยนำข้อมูลเหล่านี้มาปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความสุขในการทำงาน ก็จะทำให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้

4. ผู้บริหารควรสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบด้วยความยุติธรรม และส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการมีความก้าวหน้าในงาน เพื่อให้ข้าราชการมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน พุ่มเทในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานเพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร

เอกสารอ้างอิง

- กรองกาญจน์ เอกพิพัฒน์วงศ์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานของครูกับ
ประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัด
สตูล. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ชลดา อักษรศิริวิทยา. (2559). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายการเดินรถ
องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.
- ณัฐวัตร เป็งวันปลูก. (2560). ปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ของข้าราชการ
ทหารประจำ สังกัดกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 7. การค้นคว้าอิสระ
ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ทศพร จิรกิจวิบูลย์. (2556). การศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานและแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดี
ที่มีผลต่อการสร้างแรงจูงใจต่อพนักงานระดับปฏิบัติการในเขตนิคมอุตสาหกรรม
อมตะนคร จังหวัดชลบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เพ็ญศรี เวชประพนธ์. (2557). คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- วาริณี โพธิราช. (2557). คุณภาพชีวิตการทำงานของลูกจ้างในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงาน ก.พ.. (2551). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551. สืบค้น
มีนาคม 17, 2562, จาก www.ocsc.go.th/node/384.

Quality of Service of Plumbing in the area of Wangpong Provincial Administration Organization, Pranburi Distric, Prachuap Khiri Khan Province

Aphichart Suksumake

Nittaya Sintao

Master of Public Administration Program Stamford International University

Corresponding Author: Ksr-Thailand@hotmail.com

Received: September 18, 2020 **Revised:** December 21, 2020 **Accepted:** December 28, 2020

Abstract

This research aimed to study 1) level of service quality of the waterworks in the area of Wang Phong Sub-district Administration Organization Pranburi District Prachuap Khiri Khan Province 2) factors of service of the waterworks in the area of Wang Phong Sub-district Administration Organization 3) factors of services of the waterworks were a casual relationship with the quality of waterworks services in the area of Wang Phong Subdistrict Administration Organization. The sample group consisted of 122 representative of households who came to use the water supply services in the area of Wang Phong Sub-district Administration Organization. Data were analyzed by using descriptive statistics, which were percentage, mean, and standard deviation and Inferential Statistics, which were Chi-square Test and Multiple Regression Analysis.

The result of this research revealed that 1) service quality of waterworks in the area of Wang Phong Sub-district Administration Organization Pranburi District Prachuap Khiri Khan Province in the overall and each aspect of service quality are at a high level in the following orders from response, recognition, understanding] assurance materialization of service and reliability 2) factors affecting the quality of service of the waterworks in the area of Wang Phong Sub-district Administration Organization found that in the overall and each aspect are at a high level of practice. The order is as follows: staff Performance, leadership, service procedures, and public relations 3) the factors of providing services of the waterworks in the overall of leadership public relations, and the operation of the staff is a casual relationship with the service quality of the waterworks in the area of Wang Phong Sub-district Administration Organization with the statistical significance of .001 and the factors of service of the waterworks in service process are casually related with the quality

of service of the waterworks in the area of Wang Phong Sub-district Administration Organization with statistical significance at the level of .01

Keywords: Service Quality, Service Provision, Plumbing Work

คุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อภิชาติ สุขสุเมธ

นิตยา สีนเฮอร์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: Ksr-Thailand@hotmail.com

ได้รับบทความ: 18 กันยายน 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 21 ธันวาคม 2563 ตอรับตีพิมพ์: 28 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยในการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง 3) ศึกษาปัจจัยในการให้บริการของงานประปามีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพการให้บริการงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนที่มาใช้บริการงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 122 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า 1) คุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้าน มีคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ การตอบสนอง การรู้จักและเข้าใจ การให้ความเชื่อมั่น ความเป็นรูปธรรมของบริการ และความเชื่อถือไว้วางใจได้ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง พบว่า ในภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ภาวะผู้นำ กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ และการประชาสัมพันธ์ 3) ปัจจัยในการให้บริการของงานประปาในภาพรวม ด้านภาวะผู้นำ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยในการให้บริการของงานประปา ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: คุณภาพการให้บริการ, การให้บริการ, งานประปา

บทนำ

ปัจจุบันทรัพยากรน้ำในประเทศไทยต้องประสบปัญหาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลอาจได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประปานครหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดที่มีภารกิจในการให้บริการน้ำประปา สาธารณูปโภคที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของพี่น้องประชาชน จึงได้นำนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐมาสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยการพัฒนาการให้บริการน้ำประปาให้มีคุณภาพ เพียงพอทั่วถึงทุกพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้ใช้น้ำประปาที่สะอาดและปลอดภัย เพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคน (ไทยรัฐออนไลน์, 2559, ย่อหน้า 1)

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้งเป็นตำบลหนึ่งในหกตำบลของอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนหมู่บ้าน 7 หมู่บ้าน คือ บ้านเบญจพาส บ้านวังก้ง บ้านวังยาว บ้านหนองหอย บ้านฝั่งท่า บ้านท่ามะนาว บ้านแก่งกระทิง ด้วยนโยบายการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสงบอย่างยั่งยืน มีนโยบายที่สำคัญที่จะจัดให้มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น สำหรับหมู่บ้านอย่างทั่วถึง เพียงพอและมีมาตรฐานสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างถาวร ตั้งแต่เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ ไฟฟ้า ประปา ระบบระบายน้ำ โดยเน้นโครงการที่จะดำเนินการได้เมื่อมีงบประมาณเพียงพอและโครงการขนาดใหญ่ที่ต้องขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และโครงการที่จำเป็นเร่งด่วนซึ่งไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า เช่น เมื่อเกิดเหตุอุทกภัย วาตภัยและอัคคีภัย เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและให้ประชาชนได้รับความสะดวกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วบ้านในเขตเทศบาลจะมีระบบการจัดการน้ำประปาจากเทศบาลหมายความว่า สำนักงานผังเมืองได้ทำการต่อท่อน้ำประปาเต็มได้ แต่ละครั้วเรือน มีการตรวจสอบระบบท่อน้ำประปาจากเทศบาลอยู่เป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่าน้ำที่เดินไปตามท่อนั้นไม่เป็นอันตราย ไม่มีการปนเปื้อนสิ่งสกปรกและแบคทีเรีย หรือสารปนเปื้อนอื่นๆ (องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง, 2560)

การประปาส่วนภูมิภาคได้มีการศึกษาข้อมูลการขยายตัวของบ้านเมืองในเขตพื้นที่ชุมชน พบว่าเป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวของประชากรด้านที่พักอาศัย สถานประกอบการร้านค้าจำนวนมาก ในปัจจุบันการประปาส่วนภูมิภาคไม่สามารถให้บริการน้ำประปาได้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้น้ำ เนื่องจากประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำดิบที่มีคุณภาพเพื่อนำมาใช้ในการผลิตน้ำประปา ปัญหากำลังผลิตไม่เพียงพอ ปัญหาฐานะการเงินของการประปาส่วนภูมิภาคมีขีดจำกัดทำให้ขยายงานไม่ได้ตามความต้องการของประชาชน การอุดหนุนงบประมาณจากรัฐบาลไม่เพียงพอ บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมีไม่เพียงพอเนื่องจากอัตราค่าจ้างไม่จูงใจมีระบบค่าตอบแทนต่ำ การดำเนินงานของการประปาส่วนภูมิภาคไม่คล่องตัวเนื่องจากมีกฎระเบียบที่ใช้ปฏิบัติเช่นเดียวกับภาคราชการ ปัญหาปริมาณน้ำสูญเสียอยู่ในเกณฑ์สูง ระบบท่อส่งน้ำเก่า การวางท่อจ่ายน้ำใหม่ให้ชุมชนไม่สามารถดำเนินการได้ในคราวเดียวกันต้องทยอยเปลี่ยนเพื่อให้มีผลกระทบต่องานผู้ใช้น้ำเดิมน้อยที่สุด กระบวนการลดการสูญเสียน้ำจึงเป็นภาระหนัก การประปามีท่อเก่าเป็นจำนวนมาก ประกอบกับจำนวนพนักงานไม่พอกับการบำรุงรักษาท่อจ่ายน้ำ (ธีรชัย วงษ์พยอม, 2553, หน้า 2) สอดคล้องกับปัญหาของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง ที่พบว่า การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง ประสบปัญหา

ด้านบุคลากรในการปฏิบัติงานมีน้อยทำให้ภาระงานตกอยู่ที่พนักงานมากเกินไป การให้บริการที่จุดรับบริการชำระค่าบริการ มีช่องให้บริการน้อยทำให้การชำระค่าบริการบางครั้งยังต้องรอคิวนาน ขาดการดูแลเอาใจใส่จากพนักงานที่ให้บริการ อีกทั้งยังการรับแจ้งปัญหาเกี่ยวกับน้ำประปาได้รับการตอบรับช้า การซ่อมแซมจุดที่ชำรุดล่าช้าทำให้น้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภค เนื่องจากพนักงานบางท่านยังขาดความชำนาญในการซ่อมบำรุงงานประปา

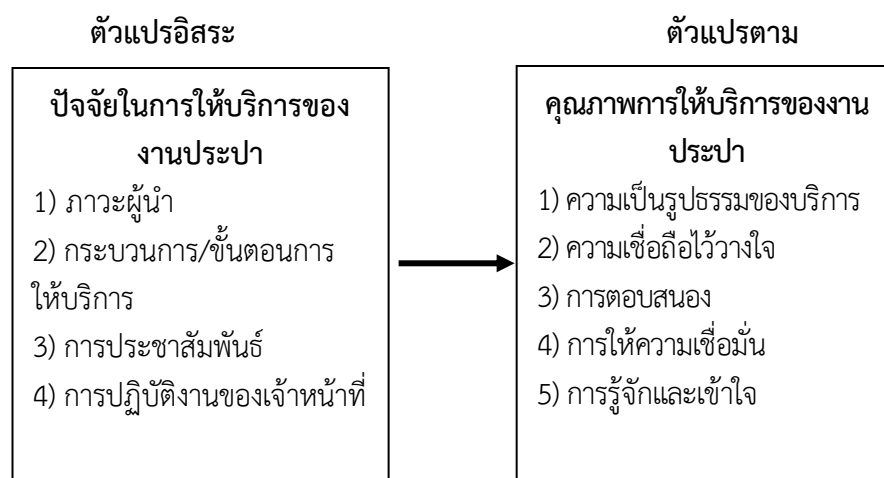
ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมีความสอดคล้องกับงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งควรมีปรับปรุงการบริการให้มีระบบการบริการที่ดี เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายและนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ในฐานะผู้วิจัย จึงเห็นความจำเป็นที่จะศึกษาคุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อจะได้พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ ความเชื่อถือไว้วางใจได้ การตอบสนอง การให้ความเชื่อมั่น และการรู้จักและเข้าใจของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ผู้มารับบริการด้วยความยุติธรรมและเสมอภาคจนทำให้ผู้มารับบริการรู้สึกเชื่อถือไว้วางใจและมีความเชื่อมั่นที่จะมารับบริการจากงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งจะช่วยขจัดปัญหาความเดือดร้อนของผู้มารับบริการให้ดีขึ้น ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการเพื่อความสะดวกของผู้มารับบริการในทุกครั้งที่มารับบริการ และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการให้บริการของงานประปามีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพการให้บริการงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภังอำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการให้บริการของงานประปา 1) ภาวะผู้นำ (Griffiths, 1957, pp.243-245) 2) กระบวนการ/ขั้นตอนการ ให้บริการมาจาก (Kotler, 1997, p.92) 3) การประชาสัมพันธ์ (Marston, 1979) 4) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (Schermerhon, 1966, p.48) และคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 1) ความเป็นรูปธรรมของบริการ 2) ความเชื่อถือไว้วางใจ 3) การตอบสนอง 4) การให้ความเชื่อมั่น 5) การรู้จักและเข้าใจ มาจากทฤษฎีของ Zeithaml, Parasuraman, & Berry (1990, p.28) โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนที่มาใช้บริการงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี พ.ศ.2560 รวมทั้งสิ้น 3,066 ครัวเรือน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแทนครัวเรือนที่มาใช้บริการงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง ในปี พ.ศ.2560 รวมทั้งสิ้น 3,066 ครัวเรือน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Green (1991, pp.499-510) ได้กลุ่มตัวอย่าง 122 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) และแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ กระบวนการ /ขั้นตอนการ การประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ความเป็นรูปธรรมของบริการ ความเชื่อถือไว้วางใจ การตอบสนอง การให้ความเชื่อมั่น การรู้จักและเข้าใจ มีจำนวน 25 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC = 0.82

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.751 แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 122 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการให้บริการของงานประปา และคุณภาพในการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลของปัจจัยในการให้บริการของงานประปากับคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สถิติ Durbin-Watson ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคลกับคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

จากการดำเนินงานวิจัย พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุไม่เกินหรือเทียบเท่า 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท

1. คุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้าน มีคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ การตอบสนอง รองลงมาคือ การรู้จักและเข้าใจ การให้ความเชื่อมั่น ความเป็นรูปธรรมของบริการ และด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ความเชื่อถือไว้วางใจได้

2. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ และด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์

3. ปัจจัยในการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง ในภาพรวมด้านภาวะผู้นำ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยในการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้งด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. คุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการให้บริการที่มีคุณภาพของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง ทำให้ผู้มารับบริการรู้สึกพึงพอใจและประทับใจ ซึ่งประกอบด้วยหลักคุณภาพของการให้บริการ ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ ความเชื่อถือไว้วางใจได้ การตอบสนอง การให้ความเชื่อมั่น และการรู้จักและเข้าใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Zeithaml, Parasuraman, & Berry, 1990, p.62) ได้มีการพัฒนาปัจจัยกำหนดมิติที่จะใช้วัดคุณภาพในการให้บริการ ไว้ 10 ประการ ต่อมาภายหลัง ตัวแบบและวิธีการประเมินคุณภาพการให้บริการหรือ SERVQUAL สามารถแบ่งมิติได้เป็น 5 มิติหลักและยังคงมีความสัมพันธ์กับมิติของคุณภาพการให้บริการทั้ง 10 ประการ ที่ทำการปรับปรุงใหม่จะเป็นการยุบรวมบางมิติจากเดิมให้รวมกันภายใต้ชื่อมิติใหม่ SERVQUAL ที่ปรับปรุงใหม่ประกอบด้วย 5 มิติหลัก ประกอบด้วย มิติที่ 1 ความเป็นรูปธรรมของบริการ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏให้เห็นถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อันได้แก่ สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือ เอกสารที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและสัญลักษณ์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าได้รับการดูแล ห่วงใย และความตั้งใจจากผู้ให้บริการ บริการที่ถูกนำเสนอออกมาเป็นรูปธรรมจะทำให้ผู้รับบริการรับรู้ถึงการให้บริการนั้นๆ ได้ชัดเจนขึ้น มิติที่ 2 ความเชื่อถือไว้วางใจได้

หมายถึง ความสามารถในการให้บริการให้ตรงกับสัญญาที่ให้ไว้กับผู้รับบริการ บริการที่ให้บริการจะต้องมีความถูกต้อง เหมาะสม และได้ผลออกมาเช่นเดิมในทุกจุดของบริการ ความสม่ำเสมอนี้จะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าการที่ได้นั้นมีความน่าเชื่อถือ สามารถให้ความไว้วางใจได้ มิติที่ 3 การตอบสนองต่อลูกค้า หมายถึง ความพร้อมและความเต็มใจที่จะให้บริการ โดยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างทันท่วงที ผู้รับบริการสามารถเข้ารับบริการได้ง่าย และได้รับความสะดวกจากการใช้บริการ รวมทั้งจะต้องกระจายการให้บริการไปอย่างทั่วถึงรวดเร็ว มิติที่ 4 การให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้า หมายถึง ความสามารถในการสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับผู้รับบริการ ผู้ให้บริการจะต้องแสดงถึงทักษะความรู้ ความสามารถในการให้บริการและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการด้วยความสุภาพ นุ่มนวล มีกริยามารยาทที่ดี ใช้การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและให้ความมั่นใจว่าผู้รับบริการจะได้รับบริการที่ดีที่สุด และ มิติที่ 5 การรู้จักและเข้าใจลูกค้า หมายถึง ความสามารถในการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการตามความต้องการที่แตกต่างของผู้รับบริการแต่ละคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณะเสถียร (2559) เรื่องคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพนัสนิคม ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพนัสนิคมในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านการบริการที่สัมผัสได้ ด้านการตอบสนอง ด้านการให้ความเชื่อมั่น และด้านการดูแลเอาใจใส่ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิชัย วงษ์พะยอม (2553) เรื่องคุณภาพการบริการของบริษัท ประปานครสวรรค์ จำกัด ตามทัศนะของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการบริการของบริษัท ประปานครสวรรค์ จำกัด โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความเอาใจใส่ผู้รับบริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ด้านความเป็นรูปธรรมและด้านความเชื่อถือไว้วางใจ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังพง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำ กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ การประชาสัมพันธ์และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการให้บริการงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังพง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความราบรื่นและประสบผลสำเร็จทำให้ผู้ที่มารับบริการมีความพึงพอใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Griffiths (1957, pp.243-245) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำไว้ 7 ประการ คือ ผู้นำในฐานะผู้คิดริเริ่ม ผู้นำในฐานะผู้รู้จักปรับปรุงแก้ไข ผู้นำในฐานะผู้ให้การยอมรับนับถือ ผู้นำในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือ ผู้นำในฐานะพูดโน้มน้าวจิตใจ ผู้นำในฐานะ ผู้ประสานงาน และผู้นำในฐานะผู้เข้าสังคมได้ดี และสอดคล้องกับแนวคิดของ Kotler (1997, p.92) ได้กล่าวถึง ด้านกระบวนการ (Process) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการและงานปฏิบัติในด้านการบริการ ที่นำเสนอให้กับผู้ใช้บริการเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้องรวดเร็วและทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Marston (1979) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ คือ สถานการณ์ การกระทำหรือคำพูดใดๆ ที่ทรงอิทธิพลต่อประชาชน เป็นศิลปะในการทำให้บริษัทของท่านเป็นที่นิยมชมชอบและยกย่องนับถือของพนักงานลูกจ้างภายในบริษัท รวมทั้งลูกค้า และประชาชนซึ่งเป็นผู้ซื้อจากบริษัทและประชาชนซึ่งบริษัทขายสินค้าให้ คือ การสื่อสารความคิดอย่างมีทักษะไปสู่ประชาชนกลุ่มต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ได้ผลสมดังที่เราตั้งความปรารถนาไว้ เป็นการค้นหาว่าประชาชนชอบสิ่งใด และทำสิ่งนั้นให้

มากขึ้น รวมถึงค้นหาว่าประชาชนไม่ชอบอะไรในตัวเรา แล้วทำสิ่งนั้นให้ลดน้อยลง และเป็นภาระหน้าที่ของฝ่ายบริหารในอันที่จะประเมินถึงทัศนคติหรือความคิดเห็นของประชาชน แล้วจัดตั้งนโยบายต่างๆ ขององค์การให้สอดคล้องกับผลประโยชน์และความต้องการของประชาชน รวมทั้งการดำเนินการปฏิบัติงานด้วยการติดต่อสื่อสารเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและยอมรับในหน่วยงาน รวมทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Schermerhon (1966, p. 48) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติงานของบุคคลขึ้นอยู่กับ 1) คุณลักษณะเฉพาะของบุคคล ความรู้และทักษะประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งจะสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน กล่าวคือ คุณลักษณะเฉพาะของบุคคลต้องเหมาะกับงานนั้น จึงจะส่งผลให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติงานที่ดีได้ 2) ความพยายามในการทำงานของบุคคล หมายถึง ความตั้งใจ เต็มใจของบุคคลต่องานที่ปฏิบัติอยู่ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความยินดีที่จะปฏิบัติงาน ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับแรงจูงใจในการทำงาน หากบุคคลมีแรงจูงใจก็จะพยายามทำงานนั้นให้ประสบความสำเร็จได้ และ 3) การสนับสนุนจากองค์กร ค่าตอบแทน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกในที่ทำงาน สิ่งเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาชวน อัมเธิธรรม (2561) เรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการคุณภาพงานบำรุงรักษาระบบการจ่ายน้ำของสำนักงานประปาสาขาการประปานครหลวง ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการจัดการคุณภาพงานบำรุงรักษาระบบการจ่ายน้ำในมิติทรัพยากร ด้านการสร้างภาวะผู้นำ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองเพชร คำใบ (2558) เรื่องความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักงานการประปานครหลวงสาขามีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อคุณภาพการให้บริการของส่วนบริการการใช้น้ำ ในภาพรวมและรายด้านมีความพึงพอใจในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นกตล ธีรภัทรางกูร (2556) เรื่องเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานประปาระหว่างชุมชนที่มีและไม่มีระบบกรองน้ำในขบวนการผลิตขององค์การบริหารส่วนตำบลลำเพียก อำเภอบรบือ จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริการงานประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลลำเพียก ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ มีประสิทธิผลอยู่ในเกณฑ์มาก

3. ปัจจัยในการให้บริการของงานประปาในภาพรวม ด้านภาวะผู้นำ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังกุง อำเภอบรบือ จังหวัดบรบือศรีจันทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และปัจจัยในการให้บริการของงานประปา ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล วังกุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำ กระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ การประชาสัมพันธ์ และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นปัจจัยในการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังกุงสามารถตอบสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนทางด้านงานประปา และยังให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค ตรงเวลา เพียงพอต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจักษ์ ผิวงาม (2554, หน้า 97) เรื่องภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอสรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำประเพณีเป็นแบบอย่างที่ดี ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับชุมชนด้วยความเต็มใจ มุ่งมั่น

พัฒนางานและองค์กรอย่างเป็นระบบและพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญธิวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561) เรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารมีอิทธิพลต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร และด้านบุคลากรตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ ชัยประไพพงษ์ (2560) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและความจงรักภักดีต่อการใช้บริการรถยนต์เคลื่อนที่ให้บริการทางทะเบียนราษฎร ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์และผลกระทบระหว่างตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติขั้นสูง การสื่อสารทางการตลาด (Marketing Communication) ด้านประชาสัมพันธ์ส่งผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของลูกค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ความเป็นรูปธรรมของบริการ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรของเทศบาลตำบลวังภัง นำปัจจัยในการให้บริการของงานประจำ ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลวังภังควรมีระบบการจัดให้บริการตามคิวก่อนหลัง มีขั้นตอนการให้บริการในทิศทางเดียวกันทุกครั้งที่มาใช้บริการทุกหน่วยงาน และมีขั้นตอนการให้บริการที่ถูกต้องเหมาะสม และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลวังภังควรมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับงานประจำ มีการโฆษณาเกี่ยวกับงานประจำผ่านสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น รวมถึงมีการจัดกิจกรรมสาธารณะเกี่ยวกับงานประจำมาพัฒนาคุณภาพการให้บริการของงานประจำในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง
2. ความเชื่อถือไว้วางใจได้ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเทศบาลตำบลวังภัง นำปัจจัยในการให้บริการของงานประจำ ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลวังภังควรมีระบบการจัดให้บริการตามคิวก่อนหลัง มีขั้นตอนการบริการที่เชื่อมโยงประสานงานกันเพื่อให้การบริการเป็นไปด้วยความสะดวกสบาย มีขั้นตอนการให้บริการในทิศทางเดียวกันทุกครั้งที่มาใช้บริการทุกหน่วยงาน รวมถึงมีขั้นตอนการให้บริการที่ถูกต้องเหมาะสม
3. การตอบสนอง ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเทศบาลตำบลวังภัง นำปัจจัยในการให้บริการของงานประจำด้านภาวะผู้นำ โดยให้เจ้าหน้าที่งานประจำควรวางวิธีการทำงานใหม่ๆ อยู่เสมอ และสนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย และด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานประจำ และมีความทุ่มเทให้กับงานประจำมาพัฒนาคุณภาพการให้บริการของงานประจำในพื้นที่ตำบลวังภัง
4. การให้ความเชื่อมั่น ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรของเทศบาลตำบลวังภังนำปัจจัยในการให้บริการของงานประจำ ด้านภาวะผู้นำและด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มาพัฒนาคุณภาพการให้บริการของงานประจำในพื้นที่ตำบลวังภัง

5. การรู้จักและเข้าใจ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเทศบาลตำบลวังงิ้วนำปัจจัยในการให้บริการของงานประปาด้านภาวะผู้นำ โดยเจ้าหน้าที่งานประปาชักจูงให้หมู่คณะปฏิบัติงานด้วยความร่วมมือร่วมใจ ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ ควรมีขั้นตอนการบริการที่เชื่อมโยงประสานงานกันเพื่อให้การบริการเป็นไปด้วยความสะดวกสบาย และด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยเจ้าหน้าที่ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานประปา และมีไหวพริบในการแก้สถานการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีมาพัฒนาคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่ตำบลวังงิ้ว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาคูณภาพการให้บริการของงานประปา ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ เพื่อศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย แล้วนำผลการวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบกับข้อสรุปที่ดีที่สุดแล้วนำไปพัฒนาคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่ตำบลวังงิ้วให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของงานประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังงิ้ว อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของงานประปาในพื้นที่ตำบลวังงิ้วได้อย่างบรรลุเป้าหมายตามภารกิจ

เอกสารอ้างอิง

- ชาญวิวัฒน์ กิจสวัสดิ์. (2561). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 10(1), 335-353.
- ทองเพชร คำใบ. (2558). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักงานการประปานครหลวงสาขามีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2559). มท.1 เซ็น MOU ยกระดับบริการน้ำประปาให้มีคุณภาพทั่วถึงทุกพื้นที่. สืบค้น พฤษภาคม 17, 2561, จาก <https://www.thairath.co.th/content/639510>.
- ธีรชัย วงษ์พยอม. (2553). คุณภาพการบริการของบริษัท ประปานครสวรรค์ จำกัด ตามทัศนะของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- นภดล ธีรภัทรางกูร. (2556). เปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการงานประปาระหว่างชุมชนที่มีและไม่มีระบบกรองน้ำในขบวนการผลิตขององค์การบริหารส่วนตำบลลำเพี้ยก อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ประจักษ์ ผิวงาม. (2554). ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอสรรคบุรี จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- พิเชษฐ ชัยประไพพงษ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและความจงรักภักดีต่อการใช้บริการรถยนต์เคลื่อนที่ให้บริการทางทะเบียนราษฎร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณะ เสถียร. (2559). คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาพนัสนิคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- องค์การบริหารส่วนตำบลวังกก. (2560). ประวัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังกก. ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
- อาชวัน อิมเอิบธรรม, สันชัย อินทพิชัย, และธีรภูมิ บุญยโสภณ. (2561, กรกฎาคม-กันยายน). การพัฒนารูปแบบการจัดการคุณภาพงานบำรุงรักษาระบบการจ่ายน้ำของสำนักงานประปาสาขานครหลวง. **วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**, 28(3), 649-656.
- Greenl, S. B. (1991). How Many Subjects Dose It Take to Do a Regression Analysis? **Multivariate Behavioral Research**, 26(3), 499-510. Retrieved March 18, 2018, from http://research.kbu.ac.th/home/journal/pdf/journal_v15_no1.pdf
- Griffiths, Danial E. (1957). **Administrative Theory**. New York: Appleton – Century.
- Kotler, Philip. (1997). **Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation and Control** (15th Global ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Marston, J. E. (1979). **Modern public relations**. New York: McGraw-Hill.

Schermerhorn, J. R. (1966). **Management**. New York: John Wiley & Sons.

Zeithaml, Valarie A., Parasuman, A., & Berry, Leonard L. (1990). **Delivery Quality Service Balancing Customer Perceptions and Expectations**. New York: Free Press.

ภาคผนวก

แนะนำผู้เขียน

ปณมาภรณ์ กิณูน

หน่วยงานสังกัด

ความสนใจทางวิชาการ

E-mail

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
รัฐประศาสนศาสตร์

ammi.nine9@gmail.com

อัจฉรา คงทัพ

หน่วยงานสังกัด

ความสนใจทางวิชาการ

E-mail

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
รัฐประศาสนศาสตร์

adcharal@msn.com

สุธินี วงศ์วัฒนากุล

หน่วยงานสังกัด

ความสนใจทางวิชาการ

E-mail

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาษาจีน

suchi_45@hotmail.com

อภิชัย ชุ่มชื่น

หน่วยงานสังกัด

ความสนใจทางวิชาการ

E-mail

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
รัฐประศาสนศาสตร์

Isadao@gmail.com

สุวรรณา นาทอง

หน่วยงานสังกัด

ความสนใจทางวิชาการ

E-mail

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

การบริหารการศึกษา

s_nathong@outlook.co.th

สุดารัตน์ สubin

หน่วยงานสังกัด

ความสนใจทางวิชาการ

E-mail

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
การศึกษา

s_subin@hotmail.com

อภิชาติ สุขสุเมธ

หน่วยงานสังกัด

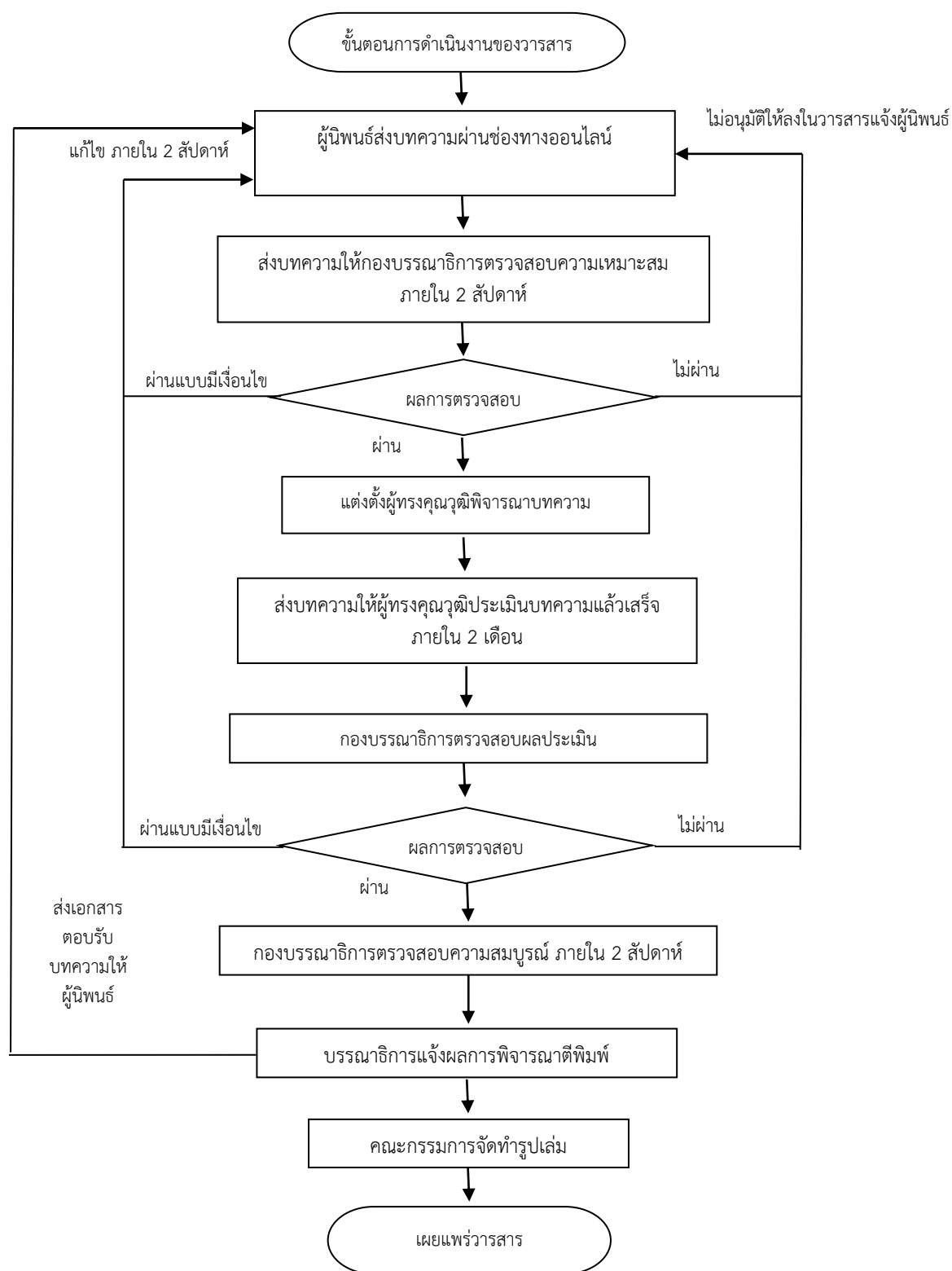
ความสนใจทางวิชาการ

E-mail

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
รัฐประศาสนศาสตร์

Ksr-Thailand@hotmail.com

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ

สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับบทความ

Lawarath Social E – Journal

ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถ.นารายณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-427487-93 ต่อ 12247

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตีพิมพ์บทความประเภทต่างๆ ดังนี้

1.1 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.2 บทความวิชาการ (Academic Article) ที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการ มีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

1.3 บทวิจารณ์ (Review Article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้นิพนธ์

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 1 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อหรือข้อมูลของผู้นิพนธ์บทความ และผู้นิพนธ์ไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double- Blind Peer Review)

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจะต้องส่งการตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้นิพนธ์ควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการของสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

การเตรียมบทความ

บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง และมีระยะห่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double Spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอสี่ (A4) พิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษด้านซ้ายกับด้านขวา 1.25 นิ้ว, ด้านบน 1.5 นิ้ว และด้านล่าง 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขกำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความควรมีความยาวประมาณ 8 - 12 หน้ากระดาษเอสี่ (A4) โดยนับรวมภาพประกอบและตาราง

2. ส่วนบทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อควรมีความยาว 250 – 300 คำ โดยแยกต่างหากจากเนื้อเรื่อง บทความวิจัยและบทความปริทรรศน์ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งบทคัดย่อควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) สรุป (Conclusion) และคำสำคัญ (Key Words) ซึ่งควรเรียบเรียงตามลำดับและแยกหัวข้อให้ชัดเจน ดังนี้

- วัตถุประสงค์ ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา
- วิธีการศึกษา ควรกล่าวถึงวิธีการค้นคว้าข้อมูล ระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาศึกษา สถิติที่นำมาใช้
- ผลการศึกษา ควรประกอบด้วยผลที่ได้รับจากการค้นคว้า ศึกษา และผลของค่าสถิติ (ในกรณีมีการวิเคราะห์)
- สรุป ควรกล่าวถึงผลสรุปของการค้นคว้าและศึกษา
- คำสำคัญ ควรมีคำสำคัญ 3-6 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

3. ส่วนเนื้อเรื่อง ควรประกอบด้วย

3.1 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนกล่าวนำโดยอาศัยการปริทรรศน์ (Review) ข้อมูลจากรายงานวิจัย ความรู้ และหลักฐานต่างๆ จากหนังสือหรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และกล่าวถึงเหตุผลหรือความสำคัญของปัญหาในการศึกษาครั้งนี้ สมมติฐานของการศึกษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้ชัดเจน

3.2 วิธีการศึกษา (Methods) กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา และวิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.3 ผลการศึกษา (Results) เป็นการแสดงผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 3.2 ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่องและแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

3.4 อภิปรายผล (Discussion) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ของผู้เฝ้าสังเกตนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของผู้อื่น เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

3.5 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) การแนะนำการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

3.6 กิตติกรรมประกาศ (acknowledgements) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่อองค์กร หน่วยงานหรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และ หมายเลขของทุนวิจัย

3.7 เอกสารอ้างอิง (References) ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text) เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ซึ่งมีรูปแบบการเขียนอ้างอิงแตกต่างกันตามประเภทของเอกสารหรือแหล่งที่ใช้อ้างอิง ดังนี้

การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal
ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ระยะขอบ บน 1.5”

ตั้งค่าน้ำกระดาษ ขนาด A4 (21×29.7 cm)

ภายนอก 1.25”

ภายใน 1.25”

ล่าง 1”

ชื่อบทความภาษาอังกฤษ

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาอังกฤษ

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาอังกฤษ

อีเมล:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาอังกฤษ)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

ABSTRACT (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ความยาวของบทคัดย่อภาษาอังกฤษ 250 - 300 คำ และต้องตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

Keywords: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นคำภาษาอังกฤษและต้องตรงกับคำสำคัญในภาษาไทย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ชื่อบทความภาษาไทย

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาไทย

อีเมล:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาไทย)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

บทคัดย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อหาของบทความ ควรมีความยาวของบทคัดย่อภาษาไทย 250-300 คำ โดยให้เขียนเป็นร้อยแก้ว เน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิธีการ ผลการวิจัย และข้อวิจารณ์หรือข้อเสนอแนะอย่างย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

คำสำคัญ: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นภาษาไทย ซึ่งตรงกับคำสำคัญในภาษาอังกฤษ เช่น รูปแบบบทความ, ขนาดตัวอักษร, รูปแบบตัวอักษร (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

บทนำ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงความเป็นมาของเรื่องที่วิจัย ความสำคัญของปัญหาที่ทำการศึกษาวิจัย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด และชัดเจน การใช้คำย่อ ต้องมีคำสมบรูณ์ไว้ในครั้งแรกก่อน เนื้อหาของตัวเรื่องควรมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (ควรระบุเป็นข้อๆ) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

1. (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)
- 2.

กรอบแนวคิด/ทฤษฎี (ถ้ามี) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อความ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วิธีดำเนินการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายขั้นตอนการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย โดยกล่าวถึงแหล่งข้อมูล ดังนี้ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงสิ่งที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัย ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล และการแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน และการวิจารณ์ผลการวิจัย ซึ่งการรายงานผลการวิจัยและการวิจารณ์นั้น ควรยึดวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัยเป็นหลัก เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์อย่างไร

บ้างและสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไวหรือไม่อย่างไร โดยเสนอหลักฐานข้อมูลอย่างเป็นระเบียบและเข้าใจง่าย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

(กรณีมีตาราง)

ตาราง 1 (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) เนื้อหาที่เป็นตารางและคำอธิบายสามารถใช้เป็นรูปแบบ 1 คอลัมน์ ได้ตามความเหมาะสม (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

	(n=จำนวน)
หัวข้อ	ขีดเส้น 2 เส้น
	ขีดเส้น 1 เส้น
รวม	ขีดเส้น 1 เส้น
	ขีดเส้น 2 เส้น

(กรณีมีภาพ)

ภาพ 1 ชื่อภาพ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ที่มา: ✓)

อภิปรายผล (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ควรอธิบายถึงผลที่ได้รับจากการศึกษาหรือวิจัย ว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ควรอ้างถึงทฤษฎี หรือผลการศึกษาของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องประกอบ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ข้อเสนอแนะ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือข้อเสนอแนะปัญหาที่พบในการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

เอกสารอ้างอิง

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ดูรูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

***หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสาร Lawarath Social e-Journal

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถ.นารายณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี 15000

โทรศัพท์ 0-3641-1150 โทรสาร 0-3641-1150

E-mail: lawarath.scj@yahoo.com

รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text)

1. ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาแบบ APA Style (The Publication Manual of the American Psychological Association) การลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ในรูปแบบดังนี้ (เครื่องหมาย √ แสดงถึงการเคาะ 1 ครั้ง เวลาลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและรายการเอกสารอ้างอิงไม่ต้องใส่ลงไป)

2. การลงรายการผู้แต่งทั่วไป

- ผู้แต่งที่เป็นคนไทย ใส่ ชื่อ-ชื่อสกุล โดยไม่ต้องใส่คำนำหน้านาม ยศ หรือ ตำแหน่งทางวิชาการ
- ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ใส่เฉพาะนามสกุลและตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

ผู้แต่งคนไทย

(ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, หน้าที่ใช้อ้างอิง)

ผู้แต่งชาวต่างชาติ

(นามสกุล, ปีที่พิมพ์, หน้าที่ใช้อ้างอิง)

3. ถ้ามีการกล่าวถึงชื่อผู้แต่งไว้แล้ว ให้ใส่วงเล็บต่อจากชื่อผู้แต่ง โดยในวงเล็บไม่ต้องระบุชื่อผู้แต่ง ซ้ำอีก สำหรับชื่อชาวต่างประเทศให้ใส่นามสกุลของผู้แต่ง โดยสามารถอ้างอิงได้ 2 วิธี คือ ถ้าระบุนามสกุลในเนื้อความให้ระบุปีที่พิมพ์ในวงเล็บ

ลมูล/รัตนกร(2540, หน้าที่ 105)

Watson(1992, p.89)

4. การระบุเลขหน้าของเอกสารภาษาต่างประเทศที่นำมาอ้างอิง

เอกสารหน้าเดียว ให้อักษรย่อ p.

(Jensen, 1991, p.8)

เอกสารมากกว่า 1 หน้า ให้อักษรย่อ pp.

(Jensen, 1991, pp.8-15)

5. ถ้ามีผู้แต่ง 2 คน และไม่เกิน 5 คน ให้ลงชื่อผู้แต่งทั้งหมดตามลำดับรายการที่ปรากฏ คนคนที่ 1-5 ด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และคนรองสุดท้ายกับคนสุดท้าย คั่นด้วยคำว่า “และ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้เครื่องหมาย “&”

(นวลจันทร์ รัตนกร, ฐิติมา วัจจันนัธ, วัและมารศรี วัศิริวั, 2539, วัหน้า 75)
(William, วัKates, วั& วัDevies, วั1995, วัp.61)

6. ถ้ามีผู้แต่ง เกิน 5 คนหรือตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ให้ใส่เฉพาะผู้แต่งคนแรก และตามด้วยคำว่า “และคนอื่นๆ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้คำว่า “et al.”

(อุบล วับุญชู, วัและคนอื่นๆ, 2539, วัหน้า 37)
(Heggs, วัet al., วั1999, วัpp. 4-7)

7. สิ่งพิมพ์ที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ใช้ชื่อเรื่องแทนชื่อผู้แต่ง

(การพัฒนาสุขนึสั, 2548, วัหน้า 77)
(Organization Management, วั2011, วัpp.53-54)

8. ข้อความที่นำมาอ้างอิง พบแหล่งที่ใช้อ้างอิงมากกว่า 1 แหล่ง สามารถเขียนไว้ในวงเล็บเดียวกันได้ โดยใช้เครื่องหมาย อัฒภาค (;) คั่นแต่ละงานและเรียงตามลำดับของชื่อผู้แต่ง

(นวลจันทร์ รัตนกร, 2539, วัหน้า 37; วัมารศรี วัศิริวั, 2552, วัหน้า 75; วัยาวภา วั
วัตรวั, 2554, วัหน้า 2)
(Heggs, วั1999, วัp.7; วัKates, วั& วัDevies, วั2004, วัpp.23-26)

9. การอ้างอิงเอกสารจากอินเทอร์เน็ต ใช้คำว่า ย่อหน้า สำหรับข้อมูลภาษาไทย และคำว่า para. สำหรับข้อมูลภาษาอังกฤษ

(ชื่อผู้แต่ง, วัปีพิมพ์, วัย่อหน้า...)
(สุตแดน วัวิสุวัธิลัษณั, 2548, วัย่อหน้า 3)
(Gorman, วั2000, วัpara.3)

การเขียนเอกสารอ้างอิง (บรรณานุกรม)

1. พิมพ์ขีดขอบซ้าย โดยไม่ต้องจัดหน้าแบบกระจายตัวอักษร (เครื่องหมาย "V" แสดงถึงการเว้นระยะ 1 เคาะ ให้ผู้เขียนเคาะเป็น Space bar 1 เคาะ)

2. หากรายการใดไม่มี ไม่ต้องลงรายละเอียดในบรรณานุกรม ให้ลงรายการถัดมาได้เลย

3. การลงรายการผู้แต่ง ผู้แต่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือสถาบัน

- บุคคลสามัญชน >> ตัดคำนำหน้านาม นาย, นาง, นางสาว ดร. นายแพทย์ พล.อ. ผศ. รศ.

- ชาวต่างประเทศ >> เขียนชื่อสกุลขึ้นก่อน คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค ตามด้วยชื่อต้น (First name) และ ชื่อกลาง (ถ้ามี)

- ผู้มีบรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์หรือสมณศักดิ์ >> กลับเอาบรรดาศักดิ์ไว้หลังชื่อกับนามสกุล คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.)

- สถาบัน >> ให้บันทึกชื่อสถาบันนั้น ๆ โดยเรียงลำดับจากหน่วยงานใหญ่ไปหาหน่วยงานย่อย คั่นด้วยชื่อหน่วยงานด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

4. ผู้แต่งที่มีฐานะเป็นบรรณาธิการ ให้ลงชื่อผู้แต่ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) และวงเล็บ อักษรย่อ บก. (ย่อมาจาก บรรณาธิการ) สำหรับหนังสือภาษาไทย หรือ Ed. หรือ Eds. (ย่อมาจาก editor(s)) สำหรับหนังสือภาษาต่างประเทศ

ประวิทย์/สุวนิชย์.ว(บก.).

เอี่ยมพร/สกุลแก้ว, วและวสุนธรา/ทับทิมแท้.ว(บก.).

Ford,วGeorge/S.ว(Ed.).

Jordan,วRoberts/วJ,ว&วPeter,วTaylor,วA.ว(Eds.).

5. การลงรายการชื่อหนังสือ

- ชื่อหนังสือให้พิมพ์ด้วยตัวหนาและไม่ขีดเส้นใต้

- ชื่อหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศ ให้ขึ้นต้นอักษรตัวแรกของทุกคำด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ และกรณีมีชื่อเรื่องรอง ให้พิมพ์ตามหลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (:) โดยพิมพ์ขีดอักษรตัวท้าย เช่น

New Jersey: A Guide to Its Past and Present.

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิปัญญาไทยกับการพัฒนาชนบท: กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

6. การลงรายการครั้งที่พิมพ์ ให้ลงรายการตั้งแต่การพิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป แล้วใส่ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ (...) แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

(พิมพ์ครั้งที่ 2). (พิมพ์ครั้งที่ 3). (พิมพ์ครั้งที่ 4).

(2nd ed). (3rd ed). (4th ed).

7. หนังสือไม่ปรากฏ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ และปีที่พิมพ์ ใช้อักษรย่อในกรณีต่อไปนี้
ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์

เอกสารภาษาไทยใช้ (ม.ป.ป.) เอกสารภาษาอังกฤษใช้ (n.d.)

ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์

เอกสารภาษาไทยใช้ (ม.ป.ท.) เอกสารภาษาอังกฤษใช้ (n.p.)

ใส่ในตำแหน่งต่าง ๆ

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).ว(ม.ป.ท.):วสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:ว(ม.ป.ท.).

ชื่อผู้แต่ง.ว(ม.ป.ป.).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:วสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง.ว(ม.ป.ป.).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).ว(ม.ป.ท.).

8. หากไม่สามารถพิมพ์จบได้ภายใน 1 บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่โดยย่อหน้าเข้ามา 7 ตัวอักษร (7 เคาะ)

หัตยา กองจันทิก. (ม.ป.ป.). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สืบค้น มกราคม 27, 2543, จาก
http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product

9. การจัดเรียง ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้แต่ง โดยเรียงตามอักษร ก-ฮ A-Z และแยกภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศออกจากกัน

10. กรณีที่ผู้แต่งมีชื่อ-สกุลซ้ำกัน ให้เรียงตามปีน้อยไปมาก และในบรรทัดต่อไปให้พิมพ์ขีดล่าง 7 ครั้ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) _____ . และใส่รายละเอียดชื่อเรื่องและอื่นๆ ตามปกติ

รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิง (บรรณานุกรม)

ให้ยึดการใช้รูปแบบตัวหนา ตัวบาง ตามรูปแบบการลงรายการการเขียนเอกสารอ้างอิง

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:วสำนักพิมพ์.

หมายเหตุ:

ชื่อหนังสือ (พิมพ์ครั้งที่). กรณีมีพิมพ์ครั้งที่ในวงเล็บต่อท้าย ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย
มหัพภาค (.)

ชื่อหนังสือ. ต้องใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) กรณีไม่มี (พิมพ์ครั้งที่). ต่อท้าย

บันทึกถึงดวงดาว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

บันทึกถึงดวงดาว. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

สำเนา ขจรศิลป์, บุญเรียง ขจรศิลป์, สมประสงค์ น่วมบุญลือ, สุริยา เสถียรกิจจำไพ, และบุญสม
ธีรวิชัยกุล. (2541). การพัฒนารูปแบบค่ายอาสาพัฒนาของนักศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

Jones, M. (2002). *Social Psychology of Prejudice*. New Jersey: Prentice Hall.

2. วารสาร

ผู้เขียนบทความ.√(ปีที่พิมพ์,√เดือน).√ชื่อบทความ.√ชื่อวารสาร,√ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่), หน้าที่ตีพิมพ์
√√√√√√ บทความ.

วิกุล แพทย์พาณิชย์. (2545, มีนาคม). ธุรกิจแฟรนไชส์. **เนชั่นสุดสัปดาห์**, 4(8), 8-11.

Bowen, J. (2005, April). FRBR coming soon to your library?. **Library Resources & Technical Services**, 49(3), 175-188.

3. บทความในหนังสือพิมพ์

ชื่อผู้แต่ง.√(ปีที่พิมพ์,√เดือน√วันที่).√ชื่อบทความ.√ชื่อหนังสือพิมพ์,√ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่), หน้าที่
ตีพิมพ์ √√√√√√บทความ.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2544, มีนาคม 23). พม่ากับยาเสพติด. **มติชน**, 20(121), หน้า 6.

ปัญหาขยะในเมืองเชียงใหม่. (2546, 15 สิงหาคม). **ไทยนิวส์**, 12(23), หน้า 8.

Schwartz, J. (1993, September 30). Obesity affects economic, social status. **The Washington Post**, 30(134), p.9.

4. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง.√(ปีที่พิมพ์).√ชื่อวิทยานิพนธ์.√ระดับวิทยานิพนธ์√มหาวิทยาลัยหรือสถาบัน.

หมายเหตุ: ระดับวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต หรือ Master's thesis ปริญญาเอกใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต หรือ Doctoral Dissertation สำหรับ วิทยานิพนธ์ภาษาต่างประเทศ หลังระดับวิทยานิพนธ์ให้ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) แล้วจึงตามด้วย ชื่อมหาวิทยาลัย

กิ่งแก้ว จันโจอมศึก. (2547). ผลการเรียนรู้เชิงพุทธิพิสัยของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้สื่อ
ประสมประกอบการดำเนินเรื่องผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

McKenna, J. C. (1999). **Sustainable Ethnic Tourism in Northern Thailand**. Master's thesis, University of Alberta.

5. รายงานการวิจัย

ชื่อผู้แต่ง.√ (ปีที่พิมพ์). √ชื่อหนังสือ√ (ครั้งที่พิมพ์). √สถานที่พิมพ์: √สำนักพิมพ์.

สุขุม พรหมเมืองคุณ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

6. การสัมภาษณ์

6.1 บทสัมภาษณ์โดยตรง

ผู้ให้สัมภาษณ์.√ (ปี,√เดือน√วันที่ที่สัมภาษณ์).√ตำแหน่งหรือที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้.√สัมภาษณ์.

มา มั่งมุล. (2557, กรกฎาคม 11). ผู้ใหญ่บ้าน. สัมภาษณ์.

6.2 บทสัมภาษณ์ที่นำมาตีพิมพ์

ผู้ให้สัมภาษณ์.√ (ปี,√เดือน√วันที่ที่สัมภาษณ์).√ตำแหน่ง√(ถ้ามี).√สัมภาษณ์.√ชื่อวารสาร,√ปีที่(ฉบับที่),√หน้า.

ทฤษฎี ขาวสวนเจริญ. (2557, กรกฎาคม 7). อธิปไตยกรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์. **ไทยรัฐ**, 50(1254), หน้า 5.

7. สารสนเทศจากเว็บไซต์

ชื่อผู้แต่งหรือชื่อหน่วยงาน.√(ปีที่พิมพ์).√ชื่อเรื่อง.√สืบค้น√เดือน√วัน,ปี,√จาก URL.

หัตยา กองจันทิก. (2552). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สืบค้น มกราคม 27, 2553, จาก <http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product/food/label.html>.

Chiang Mai University. (n.d.). **Academic Support and Services Units**. Retrieved September 1, 1999, from <http://www.erin.gor.au>

พิธีจันทน์อักษรภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

1. อาจารย์สุธินี วงศ์วัฒนากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. อาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์วรรณวิษา ปั่นคุ้ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. อาจารย์พิจิตรา เอี่ยมสมัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์วิภาศิริ แจ่มแสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
6. อาจารย์ชนากานต์ บุญแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
7. อาจารย์ Keith Shippen	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
8. อาจารย์ชนิดตา โชติช่วง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
9. อาจารย์สุภาสินี คุ่มไพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
10. อาจารย์ปริญญา เงินพลอย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทความทุกบทความได้รับการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งข้อความและบทความเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการวารสารและมิใช่ความรับผิดชอบของวารสาร Lawarath Social E-Journal บทความที่ดีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์วารสารอื่นๆ กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา